

1627.

1. Bitschius, Casparus: An pactis et quidem in specie
totalibus, dari possit hereditas?
2. Bitschius, Casparus: De iuramento in litem.
3. Flach, Sigismundus: De donationibus.
4. Flach, Sigismundus: De injuriis et actionibus,
inde promanantibus.
5. Flach, Sigismundus: De stipulationibus.
6. Flach, Sigismundus: De defensione necessaria.
7. Flach, Sigismundus: Positionum miscellanearum
juridicarum decades VIII.
8. Hermannus, Zacharias: De jure patronatus
ecclesiastico.
9. Fung, Thomas Fridericus: De judiciis in genere.
10. Locamerus, Georgius David: De reservatione contractus
ex l. 2. c. de resind. vendit.

1627.

11. Locameus, Georgius David: De jurisdictione
De exceptionibus
12. Locameus, Georgius David:
13. Locameus, Georgius David: Decas questionum juris
controversarum

1628

1. Cluten, Fructuanus: De comitiis S. R. I. Electoribus. - 9.
2. Coch, Gerhardus: De variis lectissimis juris capitibus
octo positionum decetis 10
3. Linnicel, Innocentius, ab: De beneficiis successorum 11.
4. Flach, Sigismundus: De locazione et conductione 12
5. Flach, Sigismundus: De privatis et publicis delictis 13
Dip. IV: De criminibus publicis et quidem in specie
De accusationibus et inquisitionibus.
6. Flach, Sigismundus: De privatis et publicis delictis 14
Dip. VII: De homicidio, veneficio et pericidio.

1628.

7. Flach, Sigismundus: De privatis et publicis delictis
trip. IX: de adulterio, stupro, sodomie, rapta, incestu,
et lenocinio
8. Flach, Sigismundus: De privatis et publicis delictis.
trip. II: de injuria et perverso libello.
9. Flachius, Sigismundus: De privatis et publicis delictis
10. Gsell, Bernhardus: De appellatorio juramine, hodie
non temporibus maxime utitur.
11. Henschelin, Hieronymus: De jure patronatus ecclesiastico,
temporibus maxime nostris accommodata.
12. Henschelin, Georgius Ludovicus: De foro competente
13. Locamerus, Georgius David: De pignoratibus et hypo-
thecis
14. Locamerus, Georgius David: Inan'tioydrwr sive
legum concilio haren fasciculus VII.

16. 1628

11. 15. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus II.

13. 16. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus VIII.

16. 1. 17. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus X.

2. 18. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus V.

3. 19. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus III.

4. 5. 20. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus IX.

6. 21. Locamerus, Georgius David: Inantiodyxwv sine
legum conciliatarum fasciculus IV.

1628

22. Locamerus, Georgius David: Inanb'io yd rwy s'ie
legum consilia terum fasciculus II
23. Locamerus, Georgius David: De solutione
24. Locamerus, Georgius David: Inanb'io yd rwy s'ie
legum consilia terum fasciculus I.
25. Meier, Gotschalckus: De lege commissaria maxime
venditionibus accommodata
26. Wachman, Johannus: De privilegiis in genere.
27. Benneggerus, Matthias: De magistratu.
28. Bitschius, Casparus: De juramento calumniae.
29. Bitschius, Casparus: Semisententia alicuius in iuris
dictarum ex variis universi iuris capitibus.
30. Bitschius, Casparus: Decas questionum juris iudicial
lancarum.

1629.

5. von den Brincken, Wilhelmus: Centuria positionum miscellanearum ex jure civili et pontificio de promptuariis.
6. Derschau, Christophorus: De postliminio
7. Flach, Hygimundus: De concursu actionum
8. Flach, Hygimundus: De uncapionibus et longi temporis praescriptionibus
9. Flach, Hygimundus: De furtis
10. Flach, Hygimundus: De emptione et venditione
11. Gubler, David: De investitura novi feudi
12. Hipler, dicitur von Fischbath, Johann: De litis contestatione
13. Lomanus, Georgius David: Inantio yd xv v sine legum consistoriarum fasciculus XIII
14. Lomanus, Georgius David: Inantio yd xv v sine legum consistoriarum fasciculus XV.

1639.

15. Tacamerus, Georgius David: Inanition y & v w v
vial Regum conestrationum fasciculus XII.
16. Otto, Marcus: De repressalis.
17. Schuch, Nicolaus: De obligationibus generationis.
18. Schmeder, Johann: De collectis seu muneribus
patrimonialibus.
19. Schwindel, Johannes Jacobus: De investitura feudi
veteris.
20. Sibizius, Melchior: De conditura, seu, ut vulgo
loquuntur, de balsamatione cadaverum humanorum.

1629

5. von

cell

Der

7. Fleck

8. Fleck

pro

9. Fleck

10. Fleck

11. Gubh

12. Hip

13. Lo

conno

14. Lian

con

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

8

AN PACTIS ET QVI
DE MARI NOSTRI DOTALIBVS,
VELOSSIT HEREDITAT

CONVENTIONES DE RVTV
PROCESSIONE SUI WILIDE

IN CANTARI ET SCENI VC
SIVE IN CELEPAREIA ARGENTO

ASCENTORVM
LUDOVICUS PAVLVS LIBERTVS
M. DC. LXXVII

J. J. J.
DISPUTATIONEM HANC
DE
BENEFICIIS
SUCCESSORUM

EX
PERMISSU SINGULARI
NOBILISSIMI ET AMPLISSIMI
JURISCONSULTORUM ORDINIS, IN FLOREN-
TISSIMA ARGENTORATENSIVM
VNIVERSITATE.

Publice & solemnè disquisitioni subiecte

INNOCENTIUS ab *Emsiedel.*

Ad diem 20. Martii.

ARGENTORATI.
Typis JOHANNIS REPPIL.

Anno M. DC. XXVIII.

16
22 24

1628, 3.

1627-29

V I R I S
G E N E R O S A E T A N T I -
q u i s s i m â N o b i l i t a t e a c c o n t i n u a -
t â v i r t u t e c o n s p i c u i s :

D N. H E I N R I C O H I L D E B R A N D O
a b E i n s i e d e l i n S c h a r f f e n s t e i n /
L o b i c h a w / & c .

Electoralis Saxonici Dicasterii supremi apud Lipsiensis
Adfessoris eminentissimo,

E T

D N. J O H A N N I a b E i n s i e d e l i n L o b s c h w i t z /
G r o s s k e s s e n / & c .

*Domini Patrueibus ac Tutoribus suis aternum
honorandis*

*Alterum hoc, animi sui obsequentissimi
argumentum.*

D. C. O.

Innocentius ab E i n s i e d e l . A .

J. J. J.
DE BENEFICIIS
SUCCESSORUM.

Successoribus competunt quædam beneficia ante aditam hereditatē, quædam post aditam. Ante hereditatem aditam competunt duo: Beneficium deliberandi, & Beneficium repudiandi hereditatem vel bona defuncti.

DE BENEFICIO DELIBERANDI.

2. Beneficiū (*a*) deliberandi (*b*) est potestas (*c*) singulis heredibus à Lege vel Magistratu concessa ut vires hereditarias intra certum tempus (*d*) explorent, ac æstiment utrūm sibi sit cōsultum adire hereditatem, necne. (*e*)

a) §. extraneus. s. v. sed nostra. l. d. hered. qual. & differ. quod & jus deliberandi communiter appellari solet, t. ff. & C. d. jure delib. Sorditur autem variam in jure nostro significationem præfens hoc beneficii nomen, de quâ ante omnia pauca dicere operæ pretium duco: nam I. BENEFICIUM in ulibus feudorum accipitur pro feudo, t. t. de benefic. frat. & qual. frat. in benef. frat. succed. 1. Feud. 20. quo sensu definitur in c. 1 §. in primis. In quib. caus. feud. amir. 2. Feud. 23. benevola actio tribuens gaudium capientibus, capiensque tribuendo, in id quod facit pronè & sponte suâ parata, ut ait Senec. l. 1. de benef. c. 6. Hinc

A 2 bene.

1627-23

beneficiatus, beneficiatus. II. PRO PRÆBENDA in *Iure Canonico*,
c. ex multis, 9. c. 1. q. 3. & alibi sapissime. III. PRO PRIVILEGIO in
jure civili, hoc est, præcipuo jure, quod certæ alicui personæ, vel ætati
vel sexui conceditur, in quâ significatione & nos illud in præsentia ma-
terâ accepimus. b) Dicitur deliberare à libellâ seu librâ, quâ quid
perpenditur teste Sexto Festo, Pomp. l. 4. de verbor. signif. ut enim per li-
bellam, seu libram res quælibet ad certum & determinatum pondus
deducuntur, sic exquisitâ indagatone, & deliberatione res ancipites ac
dubiæ ad certitudinem quandam reducuntur, num expediat heredi
scripto, vel ab intestato venienti agnoscere hereditatem, vel repudiare,
Tholos. in Synagm. l. 46. t. 2. n. 3. c) §. extraneus. 5. in princ. l. d. hered.
qualit. & differ. Vult. 1. iur. pr. Rom. 72. n. 28. d) Quodnam sit illud
tempus notabitur inf. th. 5. e) sunt & alii hujus beneficii fines quos
zh. s. vide. Hic quæri potest cum Imper. Justinian. in l. ult. C. h. t. here-
dibus inventarii beneficio satis abundèque prospexerit, num adhuc
ejus quædam superfit utilitas? Et sanè per exigua illa nobis videtur:
RATIO, quia multò melius ex Inventario hereditatem adire potest
heres quàm ex deliberatione: RATIO RATIONIS, 1. quia ex hac
heres tenetur in solidum creditoribus hereditariis, 2. quia neq; Fal-
cidia beneficium habet, d. l. ult. §. 14. in fin. C. h. t. nisi fortè eo casu quo
heres vires hereditarias denudare non vult, apprimè cum confectio in-
ventarii notam quandam inurat defuncto, quasi solvendo non fuerit,
Chals. in consuet. Burg. Rubr. des successions. 7. §. si ancuns. 13. vers. ils sont
tenus, in Addit. Bruckm. vol. 1. cons. 47. n. 10. & 11.

3. Idque abolito Cretionū (a) jure Prætor
(b) introduxit, ac petenti (c) concessit: Quod
& ipsum à Justiniano deinceps immutatū,
(d) & à lege (e) quoque permitti posse statu-
tum est.

A) a) Est autem cretio certorum dierum spatium, quod datur in-
stituto heredi ad deliberandum, utrùm expediat ei adire hereditatem,
neque; eaque vel vulgaris vel continua de quâ vide prolixè Ulpian. in
frag. t. 23. §. 23. & seqq. Abolitionem illius quæ est in l. cretionum, 17.
C. h. t. summa necessitas dictavit: RATIO, quia cretiones non nisi in
hereditatibus testamentariis, nec in univèrsis, sed illis tantùm, in qui-
bus testator heredem cernere jubebat, locum habebant, atque aded in
suspensio erant hereditates, siue quis testamento citra cretionis mentio-
nem

nem factò decessit, sive eo non factò; Tholof. in *Synt. agm.* l. 46. t. 2. n. 7.
b) l. 1. §. 1. ff. de jure deliber. & alibi passim. idque secundum negotio-
rum varietatem (puta amplitudinem, aut quantitatem hereditatis, lo-
corum quibus res sitæ sunt distantiam, rationes hereditatis prout illæ,
vel liquidæ, vel impeditæ) longiori vel breviori tempore coarctavit,
d. l. 1. §. fin. ff. h. t. c) l. 1. §. 1. ff. h. t. l. si curatoria: 9. C. h. t. d) per lult.
C. h. t. e) l. cum in antiquioribus, 19. C. h. t. Verùm nullius videtur utili-
tatis impetrare tempus deliberandi ab homine, cùm lege ipsà hodie
annale spatium sit concessum: RATIO, quia superfluum est hoc pre-
cibus postulare, quod jam lege permissum est, l. 1. C. d. Theaur. l. 10. t. 15.
Sed quia sæpenumerò accidit ut aliquid de tempore legati elabatur, an-
tequam pleno mentis consilio deliberatio de adeundâ hereditate vel
non, inita sit, certè ad hoc proderit, ut majus deliberandi tempus ha-
beatur. Adde, quod tempus legale currat à die mortis testatoris, vel à
die scientiæ, hoc est, quo quis rescivit delatam sibi esse hereditatem;
hoc verò à tempore concessionis tantum, Schneidvv. §. extraneis. n. 91.
l. d. hered. qualis. & differens.

4. Competit verò beneficiū hoc non he-
redibus solum extraneis (a) sed etiam suis;
(b) 2. Heredi heredis; (c) 3. Tutori & Curatori
suorum pupillorum, minorumve nomine;
(d) 4. Fisco (e) & aliis. (f).

a) § extraneis. l. d. hered. qualis. & differ. l. cum in antiquioribus
19. C. h. t. sive illi sint ex testamento, sive ab intestato heredes, dummodò
universales, quippe quia legatariis non datur. per l. si hereditatem. 32.
ff. mand. quòd si plures heredes sint singulis potestas deliberandi dabi-
tur, l. si plures. 10. l. 1. in fine princ. ff. h. t. b) l. 8. & 9. ff. h. t. l. cum in an-
tiquioribus. 19. C. h. t. §. vers. sed sine u. t. de hered. qualis. & differens.
antequam scilicet sese immiscuerint, vel extranei adierint, aut repu-
diata sit hereditas, d. §. l. sicuti major. 4. l. ult. C. d. Repud. vel restit. he-
redit. Est tamen casus, quo etiam si abstinerit, impetrare nihilominus
potest, ut deliberet scilicet cum bona nondum venierint, d. l. 8. ff. h. t. l. ult.
C. d. repud. heredit. RATIO, quia toties actio deneganda non est, si
omnia in integro sint, l. 3. ff. d. opri. vel e. est. leg. c) l. 19. C. h. t. d) l.
ait prator. 7. in princ. ff. h. t. RATIO, quia cùm illi ob imperfectum ju-
dicium sibi prospicere non possint. hunc defectum tutores & curato-
res suâ personâ supplere debent, Obrecht. d. spur. 20. de inst. iur. be. ed.
A 3 1b. 472.

B

C.D.

E

1627 23

A

B

C.D.

E *rb. 472. e)* puta, quando succedit tanquam heres, v.g. spuriis, vel aliis
decedentibus ab intestato sine agnatis ad decimū, cognatis ad sextum
nsque gradum, §. *fn. l. d. succ. cognat. aut uxore. l. unic. C. unde vir &*
F *uxor. §. sed eas. 2. v. aliam verò. l. d. bonor. posses.* f) v.g. FIDEICOM-
MISSARIO, §. *si quis cum. 9. v. & secum. l. de fideicommiss. hered. utrum*
sibi expediat restitui, *d. §. 9. BONORUM POSSESSORI*, utrum ad-
mittere debeat bonorum possessionem, *annon. l. 2. §. 2 ff. d. bonor. posses.*
secund. tabul. l. 1. §. 12. in fin. ff. de succ. edict. Quòd si filius familias he-
res sit institutus, cui nam jus deliberandi dicemus competere, filio, an
patri? Et utrique competere verius est, *l. cum non solum. 8. in princ. v.*
sanctimus. C. de bon. qua liber. Servo verò instituto, soli domino eius de-
liberandi beneficium dabitur; **TEXTUS ET RATIO** in *l. 1. in princ.*
ff. h. r. quia servus pro nullo apud prætorem habetur; si plurium servus
sit, utique omnibus dominis præstituemus *d. l. 1.*

5. Hoc beneficio usus vel terminum
Legis, (a) observabit, vel Magistratum com-
petentem adibit, ab eoque certum ad deli-
berandum tempus impetrabit. (b)

A *a) l. cum in antiquioribus. 19. C. h. r.* qui annali spatio definitus,
B computatione faciendā ab eo die quo cognovit heres sibi hereditatem
delatam b) non tamen amplius ab Imperiali quidem culmine uno
anno, à cæteris verò iudicibus novem mensibus; in tantum ut neq. ex
Imperiali largitate, aliud tempus indulgeatur, sed etsi fuerit datum,
pro nihilo habeatur: **RATIO**, quia semel & non sæpius deliberationem
hanc concedendam vult Imperator in *l. ult. §. & hæc quidem. 13. v.*
sed quia. C. h. r. Nisi ex magnā causā iteretur, *l. 4. ff. d. jure deliber.* **RAT-**
TIO, quia nulla lex est, quæ non recipiat interpretationem ex magnā
causā *arg. l. quamvis. 11. ff. d. in jus voc. l. licet. 15. ff. de recept. & absurda illa*
sit oportet, quæ omnem ita præcidat limitationem in re quæ ex cir-
cumstantiis variari potest. *Duar. d. jure deliber. cap. 1. in fin.*

6. Subinde pendente hoc deliberandi
tempore Magistratūs vel Iudicis officium
erit, ut interim non tantum creditoribus,
sed etiam heredi instituto faciat instrumē-
torum inspiciendorum copiam: (a) item ta-
bula-

3
bularum testamenti aperiendarum, & describendarum facultatem, (b) & quocunque alio modo (c) hereditati jacenti, sicubi opus est, prospiciat.

a) *l. Aristo. 5. ff. d. jure deliber. l. Aristo. 28. ff. d. acquir. vel omitt. hereditatem d. l. 5. b) l. 1. & 2. ff. testam. quemadm. aperiant: RATIO* quia sine his heredi instituto certi nihil constat de oneribus impositis, neq; de his controversiis, quæ ex testamento profisciscuntur, vel transigi, vel exquiri veritas aliter potest *d. l. 1. §. 1. de hu. 6. ff. d. transact.* Petebantur autem ab herede aperiiri intra tertium, aut quintum à morte testatoris diem, *Jul. Paul. lib. 4. recept. sentent. t. 6.* adito eà de re judice, seu Magistratu competenti, *l. 1. C. quemadm. testam. aper.* vel pro tribunali, vel per libellum, ut juxta leges morèsque locorum, adhibitis & convocatis testibus qui signarunt, vel aliis frugi hominibus, aperiuntur & ab iis rursum, si opus, obsignentur, *l. 2. C. d. t.* De antiquà ipsarum aperiendarum solemnitate, nihil hic attinet dicere, de quâ satis prolixè DD. ad *d. l. 2.* in primis cum jure Codicis non admodum observetur. c) putata, exercitium actionum, alienationem rerum hereditariarum, pignorum captionem, & quamlibet aliam viam executivam inhibendo, *l. ait Prator. 7. §. 2. ff. h. t.* idq; ex eà parte Edicti, quâ dicit Prator, *si justa causa deliberandi videbitur bona interea deminui, nisi causâ cognitâ boni vi vi arbitrari vetabo.* In causâ autem cognitione hoc vertetur an justa causa sit, ut deminuere Prator permittat, qualis funeris causâ; item eorum quæ sine piaculo præteriri non possunt, *d. l. 7. §. 3.* ut & si res extractu temporis deteriores sint futuræ, aut alienum quod sub pœnâ, vel pretiosis pignoribus debetur solutionem urgeat, *l. 5. §. 1. ff. h. t.* vide etiam *l. 6. & 7.*

7. Quod si intra illud tempus heres decesserit videndum quomodo hoc beneficium ad heredes transmittatur. Et suus quidem heres ad omnes sive suos sive extraneos illud transmittit; (a) Extraneus verò non æquè. (b)

a) textus est in *l. cum in antiquioribus. 19. C. h. t.* RATIO est, quia

1627 23

suis heredibus ipso jure acquiritur hereditas etiam ignorantibus absq[ue]
 ullo ipsorum facto, §. 3. l. d. *hered. qua ab intest. deser.* Mirum proinde esse
 non debet, si ad heredes quoscumque etiam extraneos hereditatem
 jam tum quaesitam transmittant. *b) l. quoniam sororem. 7. C. d. iure deli-*
ber. l. unic. §. 5. & 13. C. d. Caduc. tollend. Et R A T I O est, quia heres
 istius heredis extranei, qui hereditatem nondum adiit, aut vellet here-
 ditatem adire tanquam antecessoris sui, & id facere non posset; cum
 hereditas illi delata tantum, non verò quaesita fuerit; aut taquam ejus,
 à quo antecessori suo delata erat, & hoc multò minus facere posset, cum
 illius heres non sit. Distinguendum tamen hîc est. inter heredem sim-
 pliciter extraneum, & eum qui reverà quidem suus non est, neque ta-
 men omninò extraneus propter sunitatis effectum haud postremum ipsi
 attributum, cujusmodi sunt liberi cujuscunque gradûs in successione
 parentum foeminini sexûs, & lineæ maternæ, namq[ue] his jus transmit-
 tendi competere, *l. unic. C. d. his qui ante apert. tabul.* apertè demon-
 strat. Secus quoad parentes in successione liberorum: R A T I O, quia
 ejusmodi constitutiones novæ ad partes, præsertim diversas, extendi
 nec possunt, nec debent. In Galliâ certè, quando agitur de hereditate
 proximorum descendantium, ascendentium, vel collateralium, res tot
 tantisque tricus involuta non est, propter consuetudinem, cujus benefi-
 cium *le mort saisit le vif son plus prochain heritier habile à luy succeder,*
hoc est, possessio defuncti transit in heredem proximum de genere. Et ita
 vi generalis consuetudinis transmittitur & jus deliberandi & adeundi;
 imò jus hereditatis in extraneum heredem ab intestato venientem, nò
 etiam ex testamèto, nisi sit de proximioribus venientibus ab intestato,
 Chassen. *ad consuet. Burg. §. 1. Rubr. des successions.* Thesin hanc nostram
 finiat hæc Q U Æ S T I O; an emancipatus hodie transmittat heredita-
 tem non agnitam, sicuti suus, postquam ex *Novell. 118. cap. 1.* sublatâ po-
 testatis differentiâ emancipatus cum suis ab intestato etiam jure civili
 succedit? Et videtur mihi cum *Sichard. ad l. 3. C. h. t. n. 7. & 8. Bacchov.*
volum. 2. notar. Treutler. disput. 12. rh. 7. lit. D. in fine. certè pars negativa
 verior esse, quam etiam pro communi haberi testis est *Jas. in l. 3. C. h. t.*
 R A T I O, quia etsi emancipatus hodiè sublatâ agnationis, & cognatio-
 nis differentiâ cum suis succedat; tamen tanquam extraneus heres non
 nisi adeundo, hereditatem acquirit. Quam tamen cum *Bacchov. cit.*
loc. ita limitandam duxerim, ut quoad effectum transmittendi obti-
neat, habito respectu ad planè extraneos, nò æquè ad emancipati libe-
ros, adeò ut constitutio Theodosij C. de his qui ante apert. tabul. etiam
 ad illos pertinere videatur: R A T I O, quia dicta constitutio fundatur
 in æquitate naturali, quæ pariter in emancipatis militat.

8. Observatis itaque prædictis consule-
tur, & testatori (a) & heredibus (b) & cre-
ditoribus. (c)

a) RATIO ne fortè nemine adire volente intestatus decedat, quod sanè fieret si deliberandi beneficio heredibus institutis non foret consultum. b) RATIO, ne fortassè repentinis aliorum negotiis involverentur in sui perniciem: RATIO RATIONIS, quia sæpe latet æs alienum in hereditatibus præsertim majoribus; & plures quandoque sunt creditores qui vivo adhuc debitore vel metu vel amicitia, vel spe beneficij consequendi non repetunt debita: postquam autem cecidit vitæ, & arboris superbiæ truncus, accurrunt ad sua repetenda. Tholof. in *Syntagn* l. 46. c. 2. n. 29. c) RATIO, ne ipsis longior mora fiat, l. 1. in *princ. ff. de success. edic.* sed inveniant successorem qui respondere possit, l. si plures. 10. ff. h. e. adeoque hunc in modum Phormionibus istis, heredibus puta morosis an sã præscindatur effugij, subtractionis, & expilandæ hereditatis, Tholof. *ibid.* n. 31.

9. Dabitur præterea & Restitutio in integrum (a) in hoc deliberandi beneficio, cui etiam præscribi posse notum est. (b)

a) Puberibus minoribus viginti quinque annis, l. necessarii. 57. §. 1. ff. de acquir. vel omit. hered. l. aut prætor. 7. §. 5 ff. de minor. l. 1. C. si minor heredit. se abstin. ex generali edicto quod est de minoribus viginti quinque annis d. l. 57. Boccr. *Clas.* 3. *disp.* 11. *th.* 65. Collegium Argent. *lib.* 23. r. 8. *th.* ult. b) instantibus quidem creditoribus, vel liberis lapsu unius anni, aut novem mensium, de quo supra *th.* 5. *lit.* b. Nullis verò instantibus 30. annorum spacio; Wesenb. *in par. de A. vel O. her.* n. 6. Boccr. *dist. disp.* *th.* 62. tam in suis, quàm extraneis: RATIO quia omnes actiones sive personales, sive reales, omniaque alia jura longissimi temporis præscriptione tolluntur, l. sicut. 3. l. omnes. 4. C. de præscrip. *trigint. vel quadrag. annor.* l. 1. C. de *annali except.* Et tantum de BENEFICIO DELIBERANDI, sequitur nunc.

DE BENEFICIO REPUDIANDI.

10. Beneficium Repudiandi (a) est potestas competentem sibi (b) hereditatem,

B vel

1627 23

vel bona defuncti quoquo modo omittendi heredi à Prætorè, (c) vel Lege (d) Concessa.

- A** a) Quod alio nomine appellatur recusatio, repudiatio, renuntiatio, absentio, *z. t. C. de repud. vel abstin. heredit. l. cum in antiquioribus 19. C. d. jure deliber. l. recusari 95. ff. de acquir. vel omit. heredit.* Et quia oportet verborum generalium intellectum referri ad tractata, *c. intelligentia. 6. x. de v. s.* certè hic distinguenda repudiatio erit ab eà quæ dato divortii libello inter nuptos procedit, de quâ *t. r. ff. d. divort. & repud. Tholos. in Syntagm. l. 46. c. 6. n. 2. (b) l. is potest. 18. ff. d. acquir. vel omit. heredit.* **RATIO**, quia ejus est nolle, qui potest & velle. *l. 3. ff. de R. l. (c)* qui suo heredi hoc benef. concessit: **RATIO**, quia cum jure civili suus hereditatem repudiare non possit, sed subire eam jure potestatis paternæ, *l. 5. ff. d. condit. & demerit. compellatur, §. 2. l. de hered. qualit. & diffor.* æquum Prætor putavit (motus immani L. Papii sceneratoris facinore, qui L. Papii de nexis Anno urbis 422. introductâ abusus C. Publium ætate formæque præstantem adolescentem ipsique ob æs alienum paternum nexui datum ad incestam libidinem appellavit; qui cum ingenuitatis magis, quàm præsentis fortunæ memor non animo solum, sed ne auribus quidem impudicum sermonem reciperet, indignatus scenerator tergum juvenis verberibus lace-ravit, ut probabiliter putat Forst. *l. 2. de success. c. 18. n. 50. & seqq.*) hanc acerbiteratem juris civilis benignitate suâ temperare; concessit itaque illi beneficium abstinendi ut potius parentis, quàm ipsius bona à creditoribus possideantur, *d. §. 2. l. necessarius 57. in princ. ff. d. acquir. vel omit. heredit.* (d) à quâ extraneus hoc benef. habet: **RATIO**; quia sicuti nudâ voluntate extraneus heres fit, ita contrariâ destinatione statim ab hereditate repellitur, *§. Item extraneus. 6. v. sicut autem l. de hered. qualit. & differ.*

II. Quæ Potestas heredi tã suo, (a) quàm extraneo (b) datur: item sui heredi (c) Non verò patri sine voluntate filii, (d) non filio familiæ sine jussu patris, (e) non pupillo, sine tutore authore, (f) non tutori, (g) non furioso, (h) aliisque plurimis. (i)

(a) §. sui

a) §. sui autem. 2. l. de hered. qualit. & differ. quæ propriè vocatur
abstentio, d. §. 2. l. 1. & 2. C. de repud. vel resit. heredit. l. 55. 56. 57. ff. de ac-
quir. vel omitt. heredit. Nov. 119. c. 6. & alibi sæpissimè, quamvis etiam
extraneis quandoque illa competat, quoties nimirum restituuntur ad-
versus aditionem hereditatis, l. 1. §. si quis adit. 10. ff. ad SC. Tertull. l. cum
heres. 55. ff. de acquir. vel omitt. heredit. Fit autem abstentio nudà vo-
luntate, dummodò de eà extrinsecus constet: RATIO quia verbum
abstinere animi magis, quam facti est. Necenim abstinere dicendus
est, qui hereditatem non attingit, quæ Grammatica vocis hujus ac-
ceptio est, sed is qui, sive extrajudicium, sive coram prætore, (quamvis ad
id necessariò non teneatur, l. ei qui, 12. ff. de acquir. vel omitt. heredit.) se
dicit retinere nolle hereditatem, l. si servum. 71. §. 4. ff. d. t. Quod si non
faciat, & si nihil attingat, hereditatem retinet in iis quæ commodum
ipsius concernunt. Hinc si contra suum heredem agatur, QUÆRE
potest agensne immixtionem & agnitionem, an verò filius abstentio-
nem probare teneatur? Prius placet cum Everhard. in topic. loc. ab au-
thorit. 95. n. 9. TEXTUS ET RATIO in l. 1. C. si minor ab hered. se absti.
quia fides veritatis verborum adminicula non desiderat. Factà porro
abstentio abstinens pro herede non habetur jure prætorio, l. si filius
12. ff. de interrog. in jure faciend. removendo à se omnia hereditatis cõ-
moda & incommoda, l. pro herede 20. §. 4. ff. de acquir. hered. quamvis
jure civili etiam post abstentionem maneat heres, l. ei qui. 88. ff. de he-
red. instit. l. ait prætor 7. §. 10. in fine. ff. de minor. l. cum quasi. 30. §. 10. ff. d.
fideicommiss. libert. l. sciendum. 32. ff. de marumiss. testam. cujus rei TA-
LIS EST EFFECTUS, ut existentia sui heredis, quamvis abstinentis pu-
pillarem substitutionem sustineat, l. si pupillus. 42. ff. de acquir. vel omitt.
heredit. l. paterfamilias. 28. ibiq. Gothof. ff. de reb. author. judic. possid.
l. si filius. 12. ff. de vulg. & pupill. substitut. junctà l. filio 17. ff. de injust.
rupt. irrit. Don. l. 6. comm. c. 26. Vult. ad princ. tit. l. de pupill. substit.
n. 10. Treutl. vol. 2. disp. 12. th. 3. lit. C. nisi habeat extraneum coheredẽ,
l. apud Iulianum 11. §. 1. ff. ad SC. Trebellian. RATIO diversitatis, hæc est,
quoniam pupillo in solidum & ex asse herede instituto, ab ipso solo vi-
res testamenti dependent, adeoque rectè dicimus per nudam existen-
tiam confirmari tabulas pupillares. At verò appposito coherede extra-
neo, ab hoc quoque vires testamenti pendere dicendum juxta volunta-
tem paternam. Itaque cum pro parte testamentum valere nequeat, eo
autem non valente corruat substitutio pupillaris; haud erit sufficiens,
pupillum pro parte suum heredem extitisse, qui propter personam
coheredis in solidum heres existere prohibetur. Bacchov. vol. 2. dispur.
12. th. 3. lit. A. QUÆRITUR hinc utrùm filius retentà legitimã, vel

B 2 Em.

A

1627 23

A Emphyteusis abstinere se hereditate queat? Quorum prius affirmamus:
RATIO, 1. quia legitima est res alienum, & natura debitum, *Novell. 1. pres. §. 2.* 2. quia non hereditatis, sed bonorum quota est, *l. 6. C. de in-offic. testam. Novell. 115. c. 5.* adeoque pars ab hereditate planè separata, *Bacchov. volum. 1. disput. 13. th. 12. lit. C.* Posterius negamus: RATIO quia omnis Emphyteusis quocunque modo ac quibuscunque verbis constituta jure hereditario defertur; quemadmodum & cætera jura contractibus, conventionibus & pactis alicui quaesita, ad liberos defuncti non aliter, quàm si heredes extiterint, seque paternæ hereditati immiscuerint pertinent. *Hunn. vol. 2. Resolut. Treutl. disput. 12. th. 4. quest. 14.* Quin immò, etsi pro se & pro filio accepta fuerit: RATIO, quoniam non est ea patris mens, ut filio tanquam ex contractu actionem velit quaesitam his verbis, cum aliàs etiàm ex juris ratione filio haud rectè stipuletur pater, sed adjiciuntur potius ad determinandum jus emphyteuticum, & efficiunt, ut defuncto sine filiis emphyteutà, jus ad directum dominum revertatur. *Bacchov. vol. 2. disput. 12. th. 4.* SED cum propter similitudinem, quam habent adinvicem emphyteusis & Feudum frequens & multum utile ducatur argumentum ab uno ad alterum. *Everhard. in topic. loc. 30.* haud improbabiler Rittershus. *l. 1. part. feud. q. 15.* aliique plurimi non contemnendæ eruditionis JCti item etiàm in Feudo recipiendum esse arbitrantur, quorum tamen opinionem ita limitandam duxerim, ut procedat in Feudo hereditario *Erblichen* per textus expressos, in *c. unic. 2. Feud. 45. An agnat. vel fil. defunct. possess. & c. 3. in fine 2. Feud. 51. De Capitan. qui Cur. vend.* non item in feudo quod vulgò *EX PACTO ET PROVIDENTIA* sive, ut rectius à Pinell. in *l. 1. C. de bon. matern. p. 2. n. 82.* feudum familia seu familiare appellatur, German. *Stamm Lehen*; Et RATIO est 1. quia Feudum hoc non defertur jure hereditario, neque pars hereditatis est, sed quid ab hereditate planè distinctum; nemo autem plus repudiare videtur, quàm in hereditate continetur: 2. quia ad illud filius vocatur proprio & sanguinis jure, ex pacto & legis providentià, non judicio testatoris, vel beneficio vasalli defuncti, sed primi acquirentis *Gail. 2. observ. 154. n. 1. 2. & 2. observ. 128. n. 19. Mynsing Cent. 3. observ. 67.* aliique magno numero allegati à Reigero in *not. ad d. observat. Myns.* Id quod etiàm jure Saxonico observatur per text. expressum in *artic. 21. l. b. 2. Specul. Saxon.* Hat auch ein Mann einen Sohn der Lehen Erb: ist nach Lehen recht er behalt seines vattern acerbode qar auff seinen Lehen mit mehrern Rechten / denn der sein Erbe ist nach Landrecht; ibique *Zob lit. D. Hartm Pistor. 2. quest. 2. n. 48. usque ad fin.* quæ sententia confirmatur *Nov. Elect. Augusti Constit. p. 1. Constit. 47. b)* quæ pro-

3
prie vocatur repudiatio; sic nomine tenus repudiatio duplex, repudia-
tio & absentio: Quod tamen de repudiatione dicitur, id ipsum ferè di-
ctum censetur in absentione. Tholos. in Syntagm. l. 46. r. 6. n. 2. Et
RATIO est, quia utroque casu hereditas amittitur. c) l. si quis. 7. §. 1.
l. Iulianus 42. in princ. l. si u, qui 56. ff. d. acquir. vel omitt. heredit. d) l.
u qui heres. 13. §. ult. ff. de acquir. vel omitt. heredit. l. renitente. 11. C. de
jure deliber. RATIO est, quia hoc vergeret in præjudicium filii, qui
sui juris factus eam acquirere posset. QUÆRITUR hic quid dicen-
dum sit de filio familiæ infante; An pater, cum solus ipsi delatam here-
ditatem acquirere possit, l. si infanti 18. C. d. t. solus quoque repudiare
valeat? Quod non putarim; RATIO, quia d. l. 13. §. ult. ff. de acquir. vel
omitt. heredit. generaliter intelligenda, siue infans sit filius, siue infan-
tiæ annos excellerit. Duar. ad tit. de acquir. vel omitt. heredit. c. 8. e)
d. l. u qui. 13. §. ult. RATIO est, quia oportet eum qui repudiat idoneum
esse ad repudiandum, alias repudiatio ei non nocet l. 4. l. u potest. 18. ff. de
acquir. vel omitt. heredit. filius autem familiæ certè idoneus non est;
RATIO RATIONIS, quia nec acquirere potest sine iussu parentis
sui, l. si quis. 25. §. 2. ff. d. t. Excipe tamen. 1. CASUM PATRIS FURIOSI
DE IURE VETERI, l. furiosus. 63. ff. d. r. idque ex benevolentia & rescri-
pto Divi Pij, l. cum heres. 5. 2. ff. d. t. quæ benevolentia defectus iussionis
suppletur, aded ut commodum hereditatis patri per filium quippe ad-
huc in potestate existentem, l. patre furioso. 8. ff. de his qui sui vel alien.
juris sunt, acquiratur, d. l. furiosus. 63. Pinell. ad l. 1. C. d. bon. matern. part.
1. n. 60. & seqq. Fachin. 6. contr. 38. & 2. CASUM PATRIS HEREDITA-
TEM RECUSANTIS, DE IURE NOVO; l. ult. C. de bon. quæ liber. Bacchov.
vol. 2. diff. 12. lit. D. E. F. f) l. pupillorum. 5. C. de repud. heredit. l. obliga-
ri. 9. §. 3. ff. d. aut b. r. tutor. arg. l. 1. §. 4. d. success. edict. Quod si tutorem
non habeat, adire prætorem & ejus decreto hoc jus consequi potest, l. si
infanti. 18. in fine. C. d. jure deliber. g) l. tutor autem. 8. ff. d. bonor. pos-
sess. d. l. 1. §. 4. ff. d. success. edict. RATIO ne in potestate tutorum sit, com-
mentitiis oneribus repudiando hereditatem; pupillum bonis spoliare.
Tholos. l. 46. c. 6. n. 5. RATIO RATIONIS; quia tutor in re pupilli,
tunc domini loco habetur cum tutelam administrat, non cum pupil-
lum spoliat, l. qui fundum. 7. §. 1. ff. pro empr. juncto. §. 2. l. d. tutel. h) l.
furiosus. 63. ff. d. acquir. vel omitt. heredit. RATIO, quia furiosi nulla
voluntas, l. qui servum. 47. ff. d. r. ne qui dem tutoris, vel curatoris adhi-
bita auctoritate, vel consensu l. 5. ff. d. r. Potest tamen curator here-
ditatem, seu si mavis hereditatem effectum acquirere petita bonorum
possessione, sed hætenus, ut quam diu in furore permanet pupillus,
seu minor, administret curator. Quod in furore diem suum finierit, vel
ad pri-

C
DA
E

H

D

F

G

H

E

1627 23

ad pristinam sanitatem perveniens eam repudiaverit, ad eos revertatur hereditas, ad quos furioso remoto perventura erat, *l. ult. §. 7. 8. & 9. C. de curat. fur. i*) veluti servo necessario, incerto de jure suo; substituto, antequam institutus decernat de hereditate; *de quib. vid. Tholos. l. 46. c. 6. n. 5. Colleg. Jurid. Argent. l. 29. t. 2. th. 42.*

12. Competit autem hoc beneficium in casu hereditatis (a) delatae, (b) non etiam deferendae. (c)

A a) Hereditas est materia circa quam versatur repudiatio, & quae rejicitur. Itaque primitus considerandum, an sit i. e. an testator, vel dominus bonorum de quorum repudiatione agitur, mortuus sit. Etenim, nisi qui certus est de morte ejus, cujus hereditas ipsi sive ex testamento, sive ab intestato competeat, repudiare non potest, *l. u. qui heres. 13. §. 1. ff. d. acquir. vel omitt. heredit.* Tholos. *l. 46. c. 6. n. 3.* RATIO, quia viventis nulla hereditas, *l. 1. ff. pro hered. l. 3. C. d. usucap. pro hered. b) l. 4. l. u. potest. 18. ff. d. acquir. vel omitt. heredit. l. 3. de R. I.* RATIO est, quia omnis privatio praesupponit habitum, *l. decem stipulatus. 116. ff. d. v. o. l. bovem. 43. §. 9 l. de adlit. edit. c)* sive futurae. HINC fit ut pactum de successione futura non valeat, nec obstat, quod minus sit, qui renuncia- vit hoc pacto, possit succedere, *l. si quando 31. §. 1. C. de inoffic. testam.*

13. Fitque vel verbis (a) vel re, (b) vel alio quovis judicio voluntatis. (c)

A a) *l. recusari. 95. ff. d. acquir. vel omitt. heredit.* veluti quando heres serio dicit se repudiare, nolle adire amplius hereditatem, *l. 1. in prin. ff. de curat. bon. dand. aut eam ad se pertinere, l. in plurium. 70. §. 1. ff. d. r. iisque tam in praesens, quam futurum tempus collatis. Fachin. 6. controv. c. 49.* Sed his verbis, credo hanc hereditatem esse respuendam, & mihi non expedire, non repudiata censetur hereditas, *l. sed etsi. 9. §. 2. ff. ad SC. Trebell. etiam post trium mensium spatium: RATIO* quia spatium illud ad inventarii confectionem inductum, hoc non operatur ut eo praeter lapso hereditas repudiata censetur; RATIO RATIONIS, quia potest quis omisso inventarii beneficio ad deliberationis auxiliium convolare, *l. ult. §. 14. v. cum gemini tramites. C. de jure deliber. Fachin. 6. controv. 60. b)* veluti si heres patiatu ab alio tanquam ab herede res hereditarias hac mente, ut ille tanquam heres possideret, occupari, *l. restituta. 37. ff. ad SC. Trebell. aut si post cognitam delationem hereditatis sibi factam, intra annum deliberandi non repudiavit, nec adierit, & moriatur post annum, videtur repudiasse; quo facto nec ad eius herede-*

heredes jus transmittit, *l. cum in antiquioribus. 19. C. de jure deliber.*
Tholos. *l. 46. c. 6. n. 10.* Item Si heres institutus, idemque legitimus repudiet quasi legitimus, tunc enim utrumque repudiasse credendus est, *l. nec u. 17. §. 1. ff. d. acquir. heredit. l. illud. 77. ff. eod.* RATIO quoniam legitima locus fieri nequit, nisi remota testamentaria, *l. quamdiu. 39. ff. d. e.* Dummodò sciat se heredem institutum; secus si ignoret, *d. l. 17.* aut Si heres qui rescisso testamento succedere potest ab intestato, agat aliquid cum herede instituto, quod nisi ipsum agnoscat heredem, utiliter fraud cum eo geri queat, ut puta emat res, conducat prædia, *l. si ponat. 23. §. 1. ff. de inoffic. testam.* Donell. *l. 7. c. 7.* Nec obstat quod Hilliger. *ibid.* notat *sub lit. D* ibi non tam amitti hereditatem, aut spem delatae acquirendæ, sed potius deferendæ spem intercludi; Namq; & eo ipso hereditas repudiatur, iuxta definitionem repudiationis positam *in th. 10.* Denique Si heres in duobus testamentis institutus, in primò utiliter, in altero inutiliter, ex posteriori testamento invalido sciens prudensq; hereditatem adeat, *l. Clodius. 97. d. acquir. heredit.* eleganter Duar. *ad. d. 2. c. 9. c)* scripto videlicet, vel nutu declarata, *l. recusari. 95. ff. d. r. l. 6. in princip. ad SC. Trebell. §. 7. & 8. l. de hered. qualit. & differ. Duaren. d. l. 9. Don. d. l. 7. c. 7.*

14. Inventa verò repudiatio est eum in finem, ne quis ad onera hereditatis teneatur, (a) quæ evitat repudiando, (b) eaque semel facta omne jus (c) delatum aufert heredi, ita ut nec postea pœnitentiã ductus id recuperare possit, (d) sicque per consequentiam alteri viam aperiat. (e)

a) TEXTUS, & RATIO perelegans *in l. 4. ff. ad SC. Trebell.* Et laudanda illius voluntas, qui tanti habuit rebus carere, quàm sapius pro illis litigare, cum verecunda cogitatio eius, qui lites execratur non sit vituperanda. *l. 4. §. ult. ff. de alien. judic. mut. caus. fact.* vide *supr. thes. s. nam fere coincidit cum fine juru deliberandi.* b) *L. Iulianus 42. l. si pupillus. 89. ff. de aquir. ve. omitt. heredu. l. 1. C. de repud. vel abst. in heredit.* nisi is qui bonis paternis se abstinuit, per suppositam emptoris personam, & ita dolose bona patris mercatus probetur, *l. si is qui. 91. ff. d. r.* Hinc etiam, si quæ actiones sunt repudianti contra defunctum, reiectâ additione, quâ confunduntur, remanent, *l. cum bonu. 87. §. 1. ff. d. r. c)*

Ratio.

1627 23

RATIO est, quia fieri non potest, ut quis ex parte repudiet hereditatem, ex parte agnoscat, & retineat: RATIO RATIONIS, quia jus nostrum non patitur eundem in paganis & testatō & intestatō decessisse, earumque rerum naturaliter inter se pugna est testatus, & intestatus. *l. jus nostrum. 7. ff. d. R. l.* Hinc QUÆRITUR, utrum agnatus repudiata hereditate feudum retinere possit? Et mihi certè videtur distinguendum, ut & supr. *1b. 11. lit. A.* in feudum hereditarium, & ex pacto & providentiâ, ut hoc eque atq; filius repudiata hereditate agnatus retinere queat; illud non item per rationes ibid. allegatas. *d) l. 4. C. de repud. heredit. l. siimus 22. §. 1. C. de iure delibert. §. 7. l. de hered. qualit. & differ. arg. l. 1. §. 6. ff. de success. edict.* quamvis aliàs pœnitentia jus integrum conservet pœnitenti, *l. Calius ait. 23. §. ult. l. 24. ff. de recept.* Excipere tamen si heres fortè rogetur restituere, *l. 4. ff. ad SC. Trebell. §. sed quia. 7. l. de fideicommiss. heredit. vel minor sit.* Tum enim dabitur ipsi restitutio ut adversus aditionem, ita & repudiationem, *l. 1. & 2. C. si minor ab heredit. se abstin. l. 1. & 2. C. si ut omis. heredit. vel bon. possess. l. si minor. 24. §. 2. ff. de minor. intra triennium scil. post impletum quadriennium, intra quod potest rebus in suo statu manentibus adire hereditatem, & suam abdicationem revocare, l. ult. C. de repud. vel abstin. heredit. vid. Tholos. l. 46. c. 6. n. 13. & 14.* ubi alias etiam exceptiones ex Guiliel. Benedict. notat. *e)* nisi idem ipse qui repudiavit ex alio capite ad aditionem admittatur. v. g. si filii, patris cui ab intestato succeditur, repudiârint successiōnem ex Edicto Unde liberi, delatam, eandem non prohibebuntur adire per Edictum Unde legitimi, *l. 1. §. 11. ff. de success. edict.* Hinc legitimam hereditatem vindicare non prohibebitur is, qui cum ignorabat vires testamenti, iudicium defuncti secutus est, *l. legitimam. 8. ff. de hered. petit.* RATIO est, quia cum res, seu bona cuiuspiam ex diversis successiōnibus ad nos pertinent, repudiata unâ non statim censetur repudiata altera, *l. hereditas. 3. C. de petit. heredit. & quoties duplici jure alicui defertur successiō, repudiato novo jure quod ante defertur supererit vetus. l. quoties 91. ff. d. R. l.*

15. Convenit etiam bene huic nostræ cum repudiatione bonorum possessiōnis, *(a)* & Legati. *(b)* Econtrario pugnant cum illâ dolus *(c)* error, & ignorantia repudiantis. *(d)*

A.B

a) §. 5. v. si quis l. de bon. possess. b) l. in repudiandâ. 23. ff. de acquir.

quir. vel omitt. heredit. l. legatarius. 38. §. 1. d. legat. l. c) l. 4. §. si cum 28. ff. d. dol. mal. & mer. excepr. d) l. 13. §. 1. l. 15. 16. 17. in princ. ff. de acquir. vel omitt. heredit. RATIO, quia nihil consensui tam contrarium est, quàm vis, metus, atque error. l. nihil consensui. 116. ff. de R. I. Et hæc de Beneficiis, quæ ANTE ADITAM HEREDITATEM competunt.

C
D

16. Post aditam hereditatem competunt successoribus tria beneficia, Inventarii. Col-
lationis: & Juris Accrescendi.

DE BENEFICIO INVENTARII.

17. Beneficium (a) Inventarii (b) est Jus novo jure introductam (c) conficiendi scripturam, (d) quæ rerum singularum quæ in hereditate sunt, contineat descriptionē. (e)

a) §. extraneus 5. vers. sed nostra. l. de heredit. qualit. & differ. Hujus beneficii frequens hodie usus; quamvis IN GALLIA penè exoleverit, nisi specialiter impetretur à principe: *Si aucuns se veulent porter, pour heritiers par benefice d'Inventaire, ils sont tenuz de l' impetret de prince. Consuet. Burgun. Rubr. des successions. 7. §. si aucuns. 13. ibique Chassan.* SEU dubitari haud immeritò posset an consuetudo hæc procedat, cum frustra precibus impleretur, quod jure communi concessum est, l. unic. C. d. Theaur. l. 10. t. 15? Verum enimverò, quoniam talis aditio hereditatis videtur quodammodo esse & defuncto, & heredi opprobriosa, & creditoribus damnosa; v. sup. t. h. 2. lit. E. in fine, idèd princeps ut tolleret facilitatem hujus aditionis, sibi reservavit, quod aliàs de jure simpliciter competebat. Neque tamen ita sibi reservavit, ut possit sibi applicare absque quòd teneatur concedere petenti: RATIO, quia etiam de jure potest impetrari, quod Princeps non potest denegare. l. ult. §. 15. C. de jure deliber. Adde etiam quòd aliquando precibus impleretur, quod jure communi conceditur c. quia in causis 7. x. de procur. Chassan. d. l. Jure quoque SAXONICO non magnus ejus superest usus, cùm heres non cogatur illo jure debita à defuncto contracta ultra vires hereditatis exolvere, per text. Landrecht. lib. 1. artic. 6. *wer das Erbe nimbt/ der soll auch zu Recht die Schuld bezahlen/ als ferne das Erbe weret/ mit der fahrenden Habe/ i. e. secund. gloss. ibid. das nach fahret von dem Todten an den Erben.* Zob. p. 2. diff. 56. Reinh.

A

C

part.

1627 23

D
B
C
D
E
 part. 1. differ. 28. Et licet additio ad textum dicat, intelligendum hoc secundum jus commune, scilicet confecto inventario: tamen Dn. Henning Gæden dicit hoc esse clarissimum quod de jure Saxonico, & consuetudine nullus heres teneatur conficere inventarium *Confl. 15. de success. feud. n. 8.* atque de facto consultum verè respondisse Ampliis. Colleg. Jctor Lipsienf. testatur Hartm. Pistor. l. 2. q. 2. num. 44. & *Seqq. Wesenbec. in paratit. de jure deliber. n. 16. Hilliger. in Donel. Enucl. l. 7. c. 3. lit. Q. b)* quod ab inventendo dictum, utpote cum res in eo descriptæ inveniantur, ut quot, quantæ, quales & ubi sint sciri possit, l. ult. C. arbit. tutel. Roland. à Valle tract. de invent. p. 1. q. 2. n. 1. Dicitur alias Repertorium, l. tutor. ff. de administr. tutel. quia reperta continet, gloss. in d. l. 7. c) l. ult. C. de jure deliber. Novel. 1. c. 2. cum jure digitorum sit incognitum, Roland. à Valle p. 1. q. 3. n. 1. d) conficiendum scil. juxta præscriptum, l. ult. C. de jure deliber. vide th. 21. e) Treutl vol. 2. dist. 12. th. 8. lit. A. vide inf. th. 19.

18. Quia verò heres ille dicitur qui in universum jus defuncti succedit, (a) ideò Inventarium tenetur (b) conficere omnis heres (c) institutus & substitutus, tam directo, quam per obliquum veniens. (d) Contra Legatarius vel donatarius, (e) item Pupillus, furiosus, fatuus vel ægrotus, (f) Fiscus bonorū vacantium possessor ad id non tenentur. (g)

A. B

a) *l. nihil est aliud. 24. ff. de v. s.* b) VERUM quid si profertur descriptio bonorum facta ab ipso defuncto, an proderit illa heredi, in tantum ut sit immunis à confectioe Inventarij? Et negandum omnino videtur: RATIO 1. quia Inventarium originem sumere debet ab herede & non à defuncto. RATIO 2. quia viventis nulla hereditas. RATIO 3. quia bona quæ ampla erant & multa, vivente eo de cuius hereditate agitur, diminui possunt, vel contra, quæ parva, augeri, Colleg. Juridic. Argentor. l. 29. t. 2. th. 36. Et ita responsum in facultate Juridicâ Altorfinâ fuisse apparet ex responf. Altorf. *confl. 53. per rotum & 64. ibi.* In wenn aleich der Vater. c) Etiam Princeps

C

Novell. 1. c. 4. §. 2. Roland. à Vall. p. 2. q. 3. etiam Ecclesia. d. *Nov. 1. c. 4.* & sicuti

& , sicuti leges non dedignantur sacros Canones imitari, ita & sacrorum statuta Canonum principum constitutionibus adjuvantur. *c. 1. x. de novi oper. nunciat.* dubitari hinc non potest, quin Justiniani Constitutio etiam ex Pontificio jure robur obtinere debeat. Fachin. *l. 6. contrrov. 20.* Roland. à Valle *p. 2. q. 12.* Etiam fiscus heres. *d. Nov. 1. c. 4.* RATIO, quia qui suam personam non exclusit, nec fiscum exclusisse videri potest Fachin. *6. contrrov. c. 21.* Roland. à Vall. *p. 1. q. 11. d.) Lult. C. de jure deliber.* Roland. à Vall. *p. 2. q. 20. e)* RATIO 1. quia hi propriè non sunt heredes, *argum. l. nihil est aliud 24. ff. de V. S.* RATIO 2. quia legatum, vel donatio non cõtinet æs alienum, adeoque nunquã damno esse potest, *l. si hereditatem. 32. ff. Mandat. l. eris alieni. 15. C. de donat. f) Nov. 1. c. 4. § 1.* Roland. à Vall. *p. 2. q. 5. & 6.* Rectè tamen illorum loco tutor, curator, procurator, vel alia legitima persona intervenire poterit *arg. d. Nov. g)* RATIO 1. quia tum fiscus non tam heres, quàm possessor. RATIO 2. quia id demùm intelligitur esse ex bonis, quod deducto ære alieno superest, *l. subsignatum. 39 § 1. ff. de V. S. l. non possunt. 11. ff. de jure fisc.*

D
E

F
G

19. Continere autem debet Inventarium omnes res hereditarias (a) quas defunctus mortis tempore habebat, (b) tam mobiles, quàm immobiles, tam corporales, quàm incorporales. (c)

a) *Lult. §. 2. C. de jure deliber.* Hinc etiam à DD. inter solemnia conficiendi eius refertur: Verùm quia, id non est proprium huius Inventarii, sed commune omnium eiusmodi descriptionum, ut res quarum fit synopsis, ordine omnes describantur, libuit cum Giph. ad *d. l. ult. §. 2.* illorum numero, *in 1b. seq. 21.* eximere: RATIO, quia ibi de solemnibus hereditariæ synopsis, sive inventarii propriis agimus, non de communibus Giph. *d. l. b)* Hinc non immeritò QUÆRITUR ab Angel. tractat. *de Invent. n. 19.* aliisque allegat. à Coraf. *de Invent. n. 23.* an etiam fructus & accessiones, ei sunt inferendæ, quæ post mortem defuncti ex hereditate iacente susceptæ sunt; Et certè si heredi tantùm foret res cum legatariis, nulla exigeret necessitas in inventario illas describi: RATIO, quia in ineundâ *L. Falcidiæ* ratione tempus mortis inspicitur, eaque quæ postea acceperunt legatariis non proficiunt *§. 2. l. d. L. Falcid.* Verùm quia etiam ipsi cum creditoribus, & fideicommissariis res est, illas omninò in inventario ponendas dixerim cum Coraf.

A

B

C 2

d. In-

1627 23

d. Invent. n. 23. Bacchov. vol. 2. disp. 12. th. 8. lit. F. Et Justin. in d. l. ult. §. 2. ibi, super his rebus. &c. consideravit id quod principalius est, & videtur intellexisse omne illud tempus, quod Inventarii confectionem antecessit Bacchov. d. l. c.) Franc. Porcell. tractat. de Invent. c. 3. in princ. etiam nomina debitorum, & instrumenta, quibus ea continentur Schulden vnd die darüber haltende brieffliche Urkunden per principia & ultima verba. so ansahend/so aufgehend. Colleg. Jurid. Argent. l. 29. t. 2. th. 31. non tamen extense, ut loquuntur DD. Porc. d. c. 3. n. 3. Tholos. l. 46. c. 3. n. 7. Verum quia inventarium justam debet continere rerum quarumvis descriptionem, non iniuriā QUERITUR, an is qui unam rem omisit, inventarii beneficium perdat, ita ut in solidum teneatur? Et placet. per l. ult. §. 10. C. de jur. deliber. si heres duplum restituat, vel quantitate hereditatis computet, inventarii beneficium tūm amissum non esse, neque illud pro nullo haberi. Bacchov. d. l. quod communi etiam DD. calculo approbatum testatur Fachin. l. 4. controv. 37. quamvis contrariam fovens opinionem.

20. Quod si Creditores vel Legatarii legitimis modis probare velint, amplius quid in hereditate contineri, quàm in Inventario ab herede designatum sit, omninò eos audiendos placet, etsi probaverint id quod amplius hereditatis quantitati inest, computabitur: quod si heres illud vel surripuerit, celaverit, vel amovendum curaverit, in duplum restituere compelletur. (a) Sin verò dolum heredis non probarint, ita tamen ut probabilibus præsumtionibus ipsum oneratum, reddiderint, tum Judex ipsi iuramentum purgationis deferet. (b)

a) *l. ult. §. licentia 10. C. de jure deliber. Hinc cautela & practica hodie recepta ut heres in primordio cofeccionis Inventarii hãc utatur protestatione, Ob etwas darcin gebracht würde / das mich darcin gchörig/das es vor nicht geseh gehalten / oder ob etwas darauß gelass*
fen

3
fest würde/das darcin gehörig / das es nicht auß gefahrde aufgelassen
worden sey / sondern nachgehends darin verleiher werden solle. Colleg.
Juridic. Argent. l. 29. r. 2. th. 36. Hartm. Hartm. practic. for. tit. 41. ob-
serv. 3. Boc. Class. 3. dis. 11. th. 77. De Jure Wirtemberg. quæ pœna he-
redem maneat, si quid dolosè celaverit, surripuerit, aut amovendum
curaverit, vid. eundem th. 68. b) Lult. §. licentia 10. ibique. Sichard. n.
6. per text. si quis de gradu. 4. x. d. purg. Canon. vid. Gail. 2. observ. 106. n. 5.
Myns. 2. observ. 87. Atque ita in supremâ Curia Wirtembergicâ judi-
catum sub anno 95. 22. Nov. testatur Boc. d. dis. th. 69.

21. Ad ejus conficiendi ritum quatuor
(a) hæc potissimum (b) requiruntur: I. Ut
intra certum tempus & incipiatur & absol-
vatur, (c) II. Ut conficiatur per personas
publicas, tabularios, seu notarios publicos,
(d) III. Ut convocentur omnes illi quo-
rum interest, (e) IV. Ut heres subscriptio-
nem supponat significantem & quantita-
tem rerum, & quod nullâ malignitate circa
eas ab eo factâ, vel faciendâ res apud eum
remaneant. (f)

a) Lult. §. 2. C. de jur. deliber. Nov. 1. 6. 2 §. 1. Sed cum in d. l. ult.
& QUINTI videatur mentio fieri, puta ut venerabile crucis signum
manu heredis præponatur, hinc QUASTIO oritur, num illius essentialis
sit solemnitas? Non putarim cum Mynsing. ad §. sed nostra. lit. A. 1. de
hered. qualit. & differ. Treul. vol. 1. 2. disput. 12. th. 8. lit. C. RATIO est,
quoniam planè extrinsecum hoc est, neque necessum, ut omnia quæ
in d. §. 2. proponuntur æquali jure ad validandum inventarium requi-
rantur, Baechov. ad d. loc. Treul. b) sunt & aliæ quædam solemnitates
in inventarii confectioe attendendæ, quæ enumerantur in d. l. ult. de
quibus Obrecht. disput. 20. th. 531. usque ad 569. Giph. ad l. ult. §. fin au-
tem. C. de jure deliber. quarum hic effectus ut omisso illarum vitiet in-
ventarium ex ratione juris civilis, quoad eum effectum ut heres sine
periculo sit, de quo hic disputatur Baechov. vol. 2. disput. 12. th. 8. lit. C.
Sæcus si consuetudinem attendas, Mynsing. decad. 8. consil. 79. n. 51.

C 3

per

1627 23

per quam juri civili derogari posse non dubitatur. Bruckm. *vol. 1. consil. 47. n. 18. usque ad 28.* c) puta, si res præstò sint, ut intra 30. dies post apertas tabulas, vel postquam nota fuerit ei apertura tabularum, vel delatam sibi ab intestato hereditatem cognoverit, numerandos, exordiu capiat, & intra alios 60. dies modis omnibus impleatur, *d. l. ult. §. 2. & 11.* Sin autem à locis in quibus res hereditariæ, vel maxima pars earum posita est, hæredes abesse contigerit, tunc eis unius anni spacium à morte testatoris numerandum dabitur ad huiusmodi inventarii confectionem *d. l. ult. §. 3. & 11. Bocer. Claß. 3. disp. 11. th. 66.* Sufficit tamen licet tardius cœptum, intra tres menses perfectum esse: RATIO, quia quando plures dantur dilationes ad unam rem, & unum finem, ultima tantum est peremptoria, & cum non intersit legatariorum aut creditorum, reparationi locus esse debet, & ita prima dilatio non peremptoria, sed admonitoria est, Bacchov. *in not. ad Treutl. vol. 2. disp. 12. th. 8. in princ. ibique allegg.* Bald Salic. & Jas. Moribus quoque nostris aliquando etiam prorogatio istius temporis, ex causis tamen legitimis, petentibus à Magistratu concedi solet Giph. *ad d. l. ult. §. sui autem. C. de jure deliber.* Sed QUÆRITUR hic antequam illud triginta dierum currat ex eo quo quis cognovit hereditatem sibi delatam, an verò à die aditæ hereditatis? Prius affirmarim, cum Obrecht. *disput. 20. thes. 536. Treutl. vol. 2. disput. 2. th. 8. lit. D. Colleg. Juridic. Argentor. l. 29. th. 32. in princ. Fachin. 4. controv. 35.* per textum exprellum *in d. l. ult. §. 2.* RATIO, quia sine periculo statim hereditatem adire potest, proindeq; meritò illi imputari debet si inventarium non confecerit, nisi tamen citra culpam suam distulerit adire hereditatem, Fachin. *d. l. d) l. ult. §. 2. C. de jure deliber.* Et sic non sufficit scriptura privata etiam si possit probari per testes, Francisc. Porcell. *de invent. c. 2. n. 3.* NON TAMEN propterea quod dicti textus in plurali numero loquuntur pluralitas tabellariorù hinc colligenda erit: RATIO, quia leges respiciunt quàm plurimos in futurum casus, & generale, ac regulate hoc est, ut ad unum actum unus sufficiat notarius, Bacchov. *vol. 2. disp. 12. th. 8. lit. E. ibique alleg.* VERUM cum in *l. de creationibus 27. C. de Episcop. audient. & in l. tutores. 24. C. de administr. tutor. publicè* & per publicas personas efficiendi inventarii mentio fiat, JUDICIS quoque PRÆSENTIA necessaria hinc Angel. *d. l. n. 11.* videtur. Sed cum nimis indecens & molestum foret judicem occupari in eà re, quæ plures dies plerunq; requirit, hinc rectè illi quos recenset Roland. à Valle. *de invent. p. 3. §. præsentia judicis 59.* contrarium tenent; in primis, cum ipso etiam Angel. teste *d. l. nec textus l. ult. §. 2.* neque ullus alius mentionem faciat præsentia judicis, sed solum heredis & testium, & tabellarii, & legatariorum, & creditorum.

torum: nec igitur & nos debemus aliam solemnitate inquirere, quam
lex desideravit. e) puta creditores hereditarii, legatarii, vel fideicom-
missarii aut eorum loco procuratores, seu mandatarii (jhre v o l l m a c h t)
si personæ ratio sit habenda, ut ait *l. n. r. Auth. sed cum testator. C. ad l.
Falcid.* id est, si fortè dignitas personæ postulet v. g. si sit illustri cui
haud convenit, ut ipse sit præsens talibus minutis rerum perferen-
tandis, & rimandis, aut si sexus verecundia obstet. Colleg. Juridic. Ar-
gentor. l. 28. r. 2. th. 32. ATQUE ut extra periculum sit heres, hi omnes
ut CITEANTUR curare debet, vel in faciem, vel quia de omnibus constare
vix potest, per publicum proclama, aut Edictum, Francisc. Porcell.
de invent. c. 2. n. 3. & seqq. Quod si quidam ABSINT eorum loco testes
non minus tres integræ exultimationis (quite vnbersichtige Widersen-
re) & substantiam possidentes adhiberi debent, *Novell. 1. c. 2. §. 1. Bocer.
Class. 3. disp. 12. th. 66.* iudicis arbitrio æstimandi *arg. l. 1. §. 2. ff. d. jure de-
liber. f) l. ult. §. 2. C. de jure deliber.* Quod si heres LITERAS PIN-
GERE nesciat, vel fortè fortunâ subscriptionem ipse apponere nõ pos-
sit, tum specialis tabularius ad hoc solum adhibeatur, ut pro eo literas
supponat; testibus quoque assumendis qui heredem cognoscant, & ju-
bente eo tabularium pro se subscribere inter sint *d. §. 2.* Coronidis loco
hoc notandum generaliter, modò relatas juris solemnitates nõ ita stri-
ctè & ad unguem attendendas jure moderno Mynsing. *decad. 8. consil.
79. n. 51.* sed sufficere pro more cujusque loci confici: RATIO, quia
forma & solemnitas juris potest à consuetudine absque dubio remitti.
*Phanuc. de Phanuc. tractat. de invent. p. 3. n. 80. Bruckm. vol. 1. consil. 47.
n. 18. usque ad 28. & serè per totum,* quod quia utilissimum, in practicâ
diligenter notandum notat *Schneidvv. l. d. hered. qualit. & differ. §. ex-
tranei. n. 18.* In Marchiâ Brandeburgensi quomodo Inventarium con-
fici solitum sit, vid. *Bruckm. d. Consil. 47. n. 7.* Item quomodo juxta sta-
tutum Wirtembergic. *Boc. Class. 3. disp. 11. th. 66. lit. G.* quomodo juxta
statutum Norberg. Colleg. Juridic. Argent. l. 29. tit. 2. th. 33.

22. Ritè jam confecto Inventario pluri-
ma commoda (a) heres (b) percipit, qualia
sunt cum primis hæc, quòd sine damno &
periculo hereditatem habeat, hoc est, non
teneatur Creditoribus & Legatariis ultra
vires hereditarias; (c) Legis Falcidiæ benefi-
cio

E

F

1627 23

cio in legatis uti possit, (d) nisi contrarium voluerit testator, (e) Impensas quas in funus, in testamenti insinuationem, in inventarii cōfectionem vel alias necessarias causas hereditatis approbaverit sese persolvisse, jure suo retineat; (f) Obligationes item ut actiones quas contra defunctum habet salvas possideat; similemque cum aliis creditoribus per omnia habeat fortunam; (g) hereditatem censi jacentem faciat; (h) Creditoribus & Legatariis rem vel pecuniā solvere queat, (i) aliaque plurima. (k)

- A** a) Inque eum finem à Justin. inventum; nam quia veteris juris deliberandi magna fuit difficultas, aded ut facile deliberantibus offerri quippiam posset, in quo impingerent, putantes lucrosam se adire hereditatem, quæ postea serò nimis apparebat damnosa propter latens aditionis tempore æs alienum, *l. ult. in princ. C. de jure deliber.* Idcirco Imperator constituit, ut potius heres Inventarium conficiat, ejusque beneficio quamvis hereditatem adeat, *d. l. ult. §. 2.* HODIE verò generali Germaniæ consuetudine, præsertim iis in locis ubi non aded magnam necessitatem esse Inventarii ex parte heredis conficiendi, *supr. rh. 17. lit. A.* notatum est, finis hic verè immutatus reperitur, aliusque in locum ejus introductus, publicum nimirum interesse, die *Stachstewr*: ut jam non tam propter creditores hereditarios, legatarios, aut fideicommissarios, quam propter interesse publicum von wegen der *Stewr vnd Lösung* conficiatur Inventarium; eaque ratione constat de quantitate patrimonii an etiam in censu agendo defunctus fideliter bona sua indicaverit. *Colleg. Argent. l. 29. r. 2. rh. 34.* b) etiam fideicommissarius; namque & hunc, dummodò velit esse securus, debere inventarium conficere, si ab herede sit omissum, ut & ab herede confectum illi proficere existimo, etiam citra cessionem, quod probat *Coraf. d. Inv. n. 26. Fach. l. 6. controv. 31. Treutl. vol. 2. disp. 12. rh. 9. lit. A.* ibiq; *Bacchov. RATIO 1.* quia inventarium fit in rem propter creditores hereditarios. *RATIO 2.* quia restitutâ hereditate pro rata transeunt actiones

actiones in fideicommissarium, quæ in heredem antea compete-
bant, sed quia. l. d. si ieiun. hered. RATIO 3. quia inventarii beneficium he-
redi tacitam exceptionem parit, ne scilicet integra legata solvere teneatur,
neve Falcidiam detrudere prohibeatur, quæ sine ullâ cessione in
fideicommissarium transit, l. si cur. s. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypothec.
solvit. c) §. extraneus. s. 1. de hered. qualit. & differ. l. ult. §. nisi præs-
tam. 4. C. de iure deliber. cum aliâs illo non confecto omnibus in soli-
dum hereditariis oneribus teneatur, d. l. ult. §. sui autem. 14. Nov. 1. c. 2.
§. 2. etiam in FORO CONSCIENTIÆ: RATIO 1. quia sese ad hoc
aditione hereditatis, & per illam quasi contrahendo cû legatariis, cre-
ditoribusve obligavit: RATIO 2. quia sibi imputare debet quod sa-
luberrimum illud remedium ab Imperatore concessum neglexit; Nisi
fortè minor ille sit; cui ut in omnibus aliis juris articulis, ita & in hoc
omnino succurritur ex generali Edicto quod est de minoribus viginti
quinque annis, l. necessarius. 57. §. 1. ff. de acquir. vel omitt. heredit. RATIO
10, quia longè esset iniquissimum, tutorum, vel curatorum negli-
gentiam, quâ factum est, ut aut omnino non, aut non debito modo cõ-
ficeretur inventariû, pupillis, minoribusve nocere, atq; obesse. Bruck.
vol. 1. conf. 47. n. 35. Alios de iure civili casûs, quando hereditate ex testa-
mento citra beneficium inventarii aditâ, heres non teneatur facto de-
functi acquiescere, vid in Colleg. Iurid. Arg. l. 29. t. 2. §. 30. d) d. l. ult.
§. 4. quam non deduceret non confecto inventario d. l. ult. §. fin. verò 12.
SE DAN heres ob omisam inventarii confectioem perdat Trebellia-
nicam, non usq; quâq; expeditum videtur? Interesse puto an heres pu-
rè, an sub conditione, vel ex die restituere fuerit rogatus; ILLO CASU
negativam fovere nihil prohibet: RATIO, quia heres ideo inventarii
confectioem omisissè præsumitur, quod confestim hereditatem sciret
esse restituendam, adeoq; ad fidei commissarium potiùs onus illud per-
tinere existimaret; HOC verò CASU aliquantulum obscura res est,
placet tamen affirmativa, cum Cacher. decis. 147. n. 8. ubi 60. authores
citât, qui huic sententia subscribunt; & RATIO 1. est, quia ratio Novell.
1. c. 2. §. 2. obtinet non modò in singularibus, sed etiam universalibus,
fideicommissariis h. e. non modò in Falcidiâ, sed etiam Trebellianicâ:
RATIO RATIONIS, quia toto iure civili non reperitur expressum
Trebellianicæ nomen: sed semper simpliciter quarta, aut Falcidia ap-
pellatur. Colleg. Iurid. Argent. l. 29. t. 2. §. 36. RATIO 2. quia heres
præsumitur ex hereditate jam quartam consequutus: RATIO 3. quia
eo modo liberè grassandi facultas in hereditate heredi conceditur, id
quod fas & iura non sinunt. Bacchov. vol. 2. disp. 12. th. 9. lit. A. Negati-
va verò in Camerâ approbata, teste Mynsing. 3. observ. 60. Vicina est

D huic

1627-23

Hinc quaestio: An legitima ex causa non confecti inventarii, amittant liberi, sive ut apertius dicā. an praesumptioni Justiniani, hereditatem esse solvendo, heredemque multa malignatum in ea, hic quoque locus relinquendus? Et sanè propter generalitatem constitutionis Justin. illud negare, sicque ad heredem extraneum restringere velle foret perdifficile. Et quia liberos quoque ad confectionem inventarii devinctos reddit generalis Justin. constitutio, vix ac ne vix quidem fieri poterit quin omiſſa eā in solidum creditoribus hereditatis teneantur; adde Rationem & hanc, quod hoc in casu filius non amittere legitimitatem, sed eam jam praesumatur habere integram; vid. Bacchov. *vol. 2. disp. 12. th. 9. lit. A. e.* Nov. 1. c. 2 §. si verò expressim. Quo d si pupillariter substitutus inventarium confecerit, quod à pupillo intermissum erat, legata à pupillo relicta solida tenetur praestare; à se verò relicta, quadrante Falcidiano retento. Quo d si inventarium pupillus ipse confecerit, pupillariter substitutus non eò minus à confectioe ejus erit immunis, nisi Falcidiam perdere, & ultra vires hereditatis velit teneri, Colleg. Iuridic. Argent. l. 29. §. 2. th. 34. f) l. ult. §. in computatione. g. C. de jure delib. Porc. de invent. c. 4. n. 8. Quod etiam Bald. notabiliter extendit in l. in restituend. 4. C. de petit. heredit. ad expensas in aegrotum factas, idque valdè esse notandum pro Scholasticis, & hospitibus scribit idem Bald. citatus hic à Sichard. ad d. §. in computatione. g. n. 2. Oportet tamen heredem illas omnes probare per testes, vel instrumenta, aut juramentum; si nimirum per unum testem vel alio modo jam semiplenè probaverit, aut expensae probandae sint minutae, & jurans bonae fidei, ac integre famae, Sichard. d. l. n. 6. & 7. Huc pertinet illa Quaestio, An heres qui inventarium confecit, possit etiam detrahere sumptus factos in litigando contra praetendentem se heredem? Negativa videtur approbanda: RATIO, quia heres suam agit causam, nihilque hoc ad creditores, & legatarios attinet, quorum nihil interest, quisnam heres sit, nisi fortè ubi oppugnato testamento (quo everso legata quoque corrunt l. filio praeterito. 17. ff. d. in just. ruz. irrit. fact. testam.) ad causam intestati res foret reditura. Bacchov. *vol. 2. disp. 12. th. 9. lit. B. in fine.* SECUS in impendiis litigando factis adversus praetendentem se creditorem: RATIO, quia tum legatarios intererit, quibus non nisi deducto à realieno legata praestantur, §. cum autem. 3. l. de L. Falcid. Sichard. *ibid. n. 5.* qui male hos duos casus confundit. g) temporis tamen prerogativa inter creditores servanda; d. l. ult. §. 9. Et RATIO, cur confusio obligationum impediatur, est, quia inventarium in heredis favorem introductum, non debet detorqueri in odium ipsius. Colleg. Jurid. Argent. *l. 29. §. 2. th. 34. n. 3.* RATIO 2, quia confectio inventarii heredem in eo statu

eo statu constituit, propter ipsius commodum, quo fuit ante hereditatis aditionem Obrecht. *disp. 20. th. 608.* HINC recte infertur à Bald. illum heredem, qui etiam defuncti creditor est, posse sibi ipsi primo loco solvere, vel rem hereditariam in solutum dare. *arg. l. creditoris. 8. ff. de distract. pignori. l. fistulas. 78. §. 1. ff. de contrah. empt.* referente illud Obrecht. *d. l. SED* annè etiam in Feudalibus, æquè ut in allodialibus, omne jus heredi conservabitur integrum per solemnem inventarii confectionem? Placet quod ita cum Cacher. *consil. 12. n. 17. h)* cui consequens est ut dilatoria heredi contra creditores & legatarios detur exceptio; nullo scilicet ex hoc intervållo creditoribus hereditariis circa temporalem præscriptionem præjudicio generando; *l. ult. §. 11. C. de jure deliber.* Quod etiam observatur JURE SAXON. quo intra trigessimam à morte testatoris diem nulla exactio, petitio, divisio hereditatis nomine, nec familiæ ejus mutatio, aut obligatio fieri potest. Wefenb. *in parat. ff. de jure deliber. in fin. per text. ibid. alleg.* Huc referri non injuria potest Quæstio, an heres, intra tempus quo inventarium conficit, in rem actione conveniri queat? & non posse placet cum Fachin. *6. contror. 27.* RATIO 1. est, quia neque ut heres, neque ut possessor conveniri intra illud tempus potest; non ut heres, quia etiamnum jacet hereditas; non ut possessor quia nec dum heres; RATIO 2. quia non potest intelligi alio quàm heredis titulo is possidere, qui hereditate sibi dilata inventarium conficit; RATIO 3. quia cum *l. ult. §. 11.* arceantur à jure suo persequendo creditores & legatarii qui actionem habent tã certam, tantoque favore dignam, alii etiam quorum fortè causa non æquè favorabilis, aut privilegiata arceri videtur; RATIO 4. quia quamvis verba, *l. ult. §. 11.* nobis non inserviant, suadet tamen legis ratio, quæ talis; quod heres occupatus sit tum temporis in inventario conscribendo, citandis creditoribus & legatariis, rebus inspiciendis & observandis; quæ certè omnia cum summâ opus habeant vigilantia, ac assiduitate, interea heredem inquietari foret iniquissimum. *i) d. l. ult. §. 45. 6 & 7.* Sicque adversus. *2. §. 1. ff. de reb. credit. aliud pro alio invito creditori solvere poterit.* Ex hoc CONSECTARIUM tale deducitur; ut, si is cui certa debetur pecunia, & heres pro eâ rem aliquam illi offerat, accipere illam detrectet, ab eoque pecuniam judicio exigat, plus causâ petere videatur; RATIO est, quia qui debet illud vel illud, & sic alternativè obligatus est, ille optionem habet utrum solvat, *§. plus autem. 24. l. de action.* Obrecht. *disp. 20. th. 593. & seqq.* EXCIPE tamen, nisi 1. legatum in certâ re, corpore, vel specie consistat; tum enim si extat præcisè tradi debet; RATIO, quia id voluntati testatoris convenit, quæ legis instar servanda; SI non extat, neque tradere tenetur; RATIO, quia de-

D 2 bitor

1627 23

bitor speciei interitu illius liberatur. l. quod te. 5. ff. de reb. credit. l. si ex legati. 23. ff. de V. O. 2. Si in hereditate pecunia legata extet; tum enim heres tenetur pecuniam solvere. Nov. 4. c. 3. RATIO, quia id ultimæ testatoris voluntati convenit. Obrecht. d. disp. th. 513. & seqq. Sichard. ad d. l. ult. §. & si præfatam. 4. n. 10. 11. & 12. k) de quibus vid. Obrecht. d. sp. 20. th. 573. usque ad 624.

23. Magnam cum hoc nostro inventario affinitatem habent I. Inventariū quod fit de bonis confiscatis; (a) II. Inventarium quod fit ab Episcopo pecuniam in captivorum redemptionem testamento constitutam exigente; (b) III. Inventarium quod fit à tutore pupilli, vel curatore adolescentis; (c) IV. Inventarium quod à curatoribus cōficitur; (d) V. Inventarium quod creditores faciunt de bonis debitoris. (e)

A) l. si quis. 7. C. de bon. damnat. l. ult. C. de bon. vacant. l. 10. r. 10.
B.C) l. nulli. 23. §. 2. C. de Episc. & Cleric. c) l. tutor. 7. ff. de administr. &
D) peric. tutor. l. tutores. 24. C. eod. d) sive is ventri datus, sive bonis. l. 1. §. curator. 26. ff. de ventr. in possess. mittend. l. 1. §. 2. ff. de cur. bon. dand.
E) l. cum plures. 15. ff. de reb. auctor. judic. possid.

24. Contraria ipsi sunt I. Dolus malus heredis; (a) II. Prohibitio testatoris (b) & III. omissio solemnitatum facta à Tabulario. (c)

A.B) v. supr. th. 20. b) RATIO I. quia testator prohibere potest ne fideicommissarius exigat cautionem fideicommissi servandi causā ab herede dari solitam; quæ æquē in fideicommissarii favorem introducta, ac confectio inventarii in favorem heredis: RATIO 2. quia quævis conditio institutioni apposita licet heredi valde gravis, dummodo legibus, aut bonis moribus non contraria, impleri debet. l. condiciones. 14. cum seqq. ff. de condit. instit. Colleg. Jurid. Arg. l. 29. r. 2. th. 26. n. 2.
C) e) quæ tamen heredi non nocet, si aliās nihil ipsi imputari possit, Hil-
lig.

Fig. Donell. Enucl. lib. 7. c. 3. lit. E. Et hæc de Inventarii beneficio; sequitur nunc

DE BENEFICIO COLLATIONIS.

25. Beneficium collationis (a) est jus (b) à Prætorè (c) introductum res proprias (d) in commune inferendi ut hereditati communi permixtæ (e) inter omnes coheredes æqualiter dividantur. (f)

a) Vocabulum conferendi, & collationis quamvis aliàs variè usurpetur, veluti notat Frenth. vol. 2. disp. 17. th. 1. lit. A. duobus tamen modis in titulo ff. & C. d. Collat. in primis accipitur; priori quidem modo collatio accipitur pro confusione bonorum priorum cum paternis, desiniente ita Cujac. in paratit. ff. d. Collat. per l. si deportatus. 8. C. d. bon. prof. riptor. l. si soror 8. C. h. r. posteriori verò modo conferre denotat, sic aliquid transferre in alterum, ut is collatum totum retineat, sibiq; habeat l. 2. §. 6. ff. h. t. Colleg. Iurid. Arg. l. 37. t. 6. th. 1. ejus frequens hodie usus, quamvis veteri jure frequentior fuisse videatur; ut apparet ex iis quæ trad. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 5. & 6. b) Potest etiam de finiri per Actum: RATIO, quia quovis modo collatio fiat, ipsa collatio est actus, arg. l. labeo. 19. ff. D. V. S. Boc. Claß. 3. disp. 13. th. 1. lit. B. c) RATIO istius introducendi fuit. quia emancipati omnia sibi ipsis, filii verò in potestate retenti omnia patri acquirebant: RATIO 2. quia prætor ad bonorum possessionem contra tabulas emancipatos admittebat participesque factebat cum his qui erant in potestate, bonorum paternorum, Wesenbec. in paratit. hic. n. 1. Cujac. in paratit. C. eod. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 1. lit. F. Ius hoc à Prætorè primò inductum, partim Jctorum interpretationibus, l. 10. ff. h. t. partim Imp. Constitutionibus, l. 1. in princ. ff. d. dot. collat. l. liberis. 17. C. h. r. extensum & ampliatum postea fuit d) l. 1. in princ. l. 3. §. 3. ff. h. r. l. ea demùm. 6. C. eod. idq; de jure veteri. Iure verò novo quod habetur in l. ult. C. h. r. cum non nisi profectiva conferantur, ut infr. th. 30. lit. C. dicetur, quæ propria non esse constat, Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 1. lit. A. definitio hæc aliter formanda erit, & in locum proprias substituendum profectivas VNO TAMEN CASU etiamnum hodiè verificatur hæc definitio nimirum in collatione dotis à matre, vel aviâ maternâ datæ: juxta l. illam. 19. C. h. r. e) RATIO, quia collationi tantùm locus est inter coheredes, non inter eos qui titulo particulari aliquid accepèrunt, neq; inter se invicem,

D 3. neque

1627 - 23

A
B
C
D
E
E

neq; cum heredibus, *l. per ff. d. Collat. dot. l. à patre. 10. C. h. t.* Bacchov. vol. 2. *disp. 17. th. 1. lit. D. f.* Idq; in primis de jure veteri, quo non nisi inter succedentes ab intestato collationi relinquebatur locus. CÆTERUM postquam hodiè etiam ex causâ testamenti in quo pater liberos etiam ex in æqualibus partibus heredes instituere potest, collatio procedit, sequitur æqualitatem hanc in rei collatæ divisione, non usquequaq; obtinere: RATIO, quia per collocationem efficitur res hereditaria, & perinde habetur, ac si tempore mortis in bonis patris fuisset. Bacchov. vol. 2. *disp. 17. th. 1. lit. E.*

26. Collationi porrò locus est inter solos (a) descendentes, (b) qui volunt esse participes bonorum defuncti parentis, non solum emancipatos (c) aut alio modo patriâ potestate liberatos, (d) sed & suos (e) sive illi sint filij, filiæve, (f) sive nepotes, aut pronepotes, (g) ex filiis etiam emancipatis, sive sint instituti, sive exheredati, (h) sive codè, sive diverso jure succedant. (i)

- A a) Hinc ergò rectè excluduntur ascendentes, multoq; magis collaterales: RATIO, quia collatio bonorum inter ascendentes, & collaterales initio non constituit, *l. ff. d. Collat. neq; postea novis Imp. constitutionibus ad ascendentes extensa fuit: RATIO 2.* quia in *Nov. 18. c. 6.* non nisi æqualitatis inter liberos servandæ fit mentio. b) etiam quando matri vel aviæ maternæ succedunt, *l. ut liberu. 17. l. illam merito. 19. C. h. t.* Et ratio hujus collationis inductiva fuit sola æqualitatis cõsideratio sc. in bonis quæ à matre vel aviâ ad aliquem ex liberis pervenerunt, quippe cum olim ratione hâc non animadversâ secus fuerit, cessante videlicet alterâ ratione inductivâ, in juriâ sc. & ratio erat, quoniam liberi matri non acquirunt, nec ex *l. 12. tabb. sed ex S. C. to & constitutionibus*, ex quibus par omnium liberorum est ratio, succedunt. Bacchov. vol. 2. *disp. 17. th. 2. lit. A.* Hæc quæ de collatione tum, cum liberi matri, vel aviæ succedunt, faciendâ dicta sunt, etiam vera sunt quando ex primâ parte Unde liberi tempore vel repudiatione exclusi, ex aliâ parte Unde cognati succedunt: RATIO, quia quocunque ex capite veniant liberi adhuc tamen procedit æqualitatis conservandæ ratio

ratio, *l. ut liberi. 17. C. h. t.* RATIO 2. quia liberi etiam ex hoc capite
veniunt jure liberorum, *l. de bonis. 6. §. 2. ff. de Carbon. edic. RATIO 3.*
quia alias clusoria posset reddi necessitas conferendi: RATIO 4. quia
quoties concurrunt causa naturalis & accidentalis, toties attenditur
causa naturalis, *l. 3. in princ. ff. de tuel. Hunn. vol. 2. resolut. Treuil. diss.*
17. th. 2. q. 2. c. 1. l. 1. & alibi passim. ff. & C. h. t. sive Justinianea eman-
ipatione sui juris factos, sive Anastasianâ, l. liberos. 18. C. h. t. (quâ ipsi
reservatur jus legitimarum hereditatum, *l. si ab eo. 11. C. de egr. heredit.*)
Cujac. *18. observ. 18. d. l. liberos. 18. C. h. t.* Quo loco Bart. Bald. & Ale-
xand. sententiam legis istius ad illum quoque, qui juxta *L. ult. C. de de-*
cur. l. 10. r. 31. summo Patriciatus honore vel juxta *Nov. 81. codicillis cõ-*
sularibus porrectis, aut alio modo sacris paternis liberatus est, haud
ineptè potrigunt; ut & Fachin. *5. contro. 78. §. nona conclusio.* R A-
TIO hæc est, quia cõ omnibus hisce modis emancipationis effectus ipsi
obveniat, pro vere emancipato erit habendus. *e) l. filia. 12. l. ut liberi.*
17. C. h. t. S E C U S de jure veteri, quo inter suos cessabat causa collati-
onis inductiva: V E R U M quia novissimo jure tantum consideratur æ-
qualitas, & hi conferre tenentur, licet ea non sit vera collatio: R A T I O,
quia adventitium peculium non confertur, *L. ult. C. h. t.* profectitium
autem in hereditate continetur. *d. l. 12. C. h. t. Colleg. Juridic. Argent.*
l. 37. t. 6. th. 4. n. 8. & 10. E X C I P E tamen casum qui habetur *infr. th. 30.*
lit. C. f.) etiam in adoptivâ familiâ constituti, non tamen ipsi, sed is
in cujus adoptivâ familiâ sunt, *l. 1. §. in quoque. 14. ff. h. t.* Ita quidem in-
definite Tribonianus *in d. §. 14.* sed videamus annon specialitas quædã
lateat in illo §. & certè cum filius adoptivus, qui eo tempore quo pater
naturalis moritur in familiâ adoptivâ etiamnum est, ne jure quidem
prætorio naturali patri succedere queat, *§. at hi. 10. & §. eadem. 12. l. de*
heredit. qua ab intest. jubare meridiano clarius hinc apparet, *d. l. 1. §. 14.*
restringendam ad talem casum, quo filius adoptivus à naturali patre,
qui alium filium sive suum, sive emancipatum præterit, testamento
facto institutus fuit, utpote cum Prætoris Edictum ad hunc modum
fuerit conceptum, ut beneficio præteriti, etiam institutus rectè petat
bonorum possessionem contra tabulas, quemadmodum eruditè id ex-
plicat Bacchov. *vol. 2. diss. 15. th. 3. lit. A. v. multo minus institutus:* R A-
TIO N E s quæ restrictionem hanc cõfirmant sunt hæc, 1. quia *in d. §. 14.*
dicitur si adoptivus pater ante bonorum possessionem petita sine frau-
de emancipaverit eum, tum non cogi ad collationem, cum tamen ex-
peditum sit filium etiam post mortem patris naturalis ab adoptivo pa-
tre emancipatum, & quantum ad naturalis patris bona pertinet, nihilo
magis liberorum gradum nancisci, *§. ut hi. 10.* hoc est, nec undè liberi,
nec.

C

D

E

F

1627 - 23

nec contra tabulas bonorum possessionem petere posse, *d. §. eadem. 12.*
1. de hered. qua ab intestat. RATIO 2. quia in *d. l. 1. §. 14.* ipsi in arbitrio
 libero constituitur utrum mavelit contra tabulas bonorum possessio-
 nem recipere: quo ipso innuitur illum haud fuisse prateritum, sed in-
 stitutum, sicque beneficio fratris prateriti bonorum possessionem cō-
 tra tabulas petere potuisse: RATIO 3. quia idem omnino traditur ab
 Ulpian. in *l. non putavit. 8. §. in adoptio. em. 11. ff. de bonor. poss. §. contr.*
rabb. qui & ipse hujus legis ex eodem libro 40. ad Edictum desumptæ
 author est. Bacchov. vol. 2. *disp. 17. th. 3. lit. F. g)* per text. *l. si nepotes. 7.*
ff. h. t. l. 1. §. penult. & ult. ff. de conjung. cum emancip. liber. Fachin. s. con-
tr. 78. §. septima conclusio. Colleg. Jurid. Argent. *l. 37. t. 6. th. 4. n. 3. &*
seqq. idque non solum inter se, sed & patris, amitis, avunculis, mater-
 teris, & hi illis vicissim, *l. illam. 19. C. h. t. ibig. not. per Gothofr. Vit.*
Nemauf. tract. de Collat. q. 24. & 25. NEPOS etiam qui post mortem
 avi editus conferre tenetur ea omnia, quæ à patre suo accepit, si eius
 nomine avitam affectet hereditatem, *l. 2. ff. h. t. quod & in nepote post*
mortem avi concepto affirmandum, qui patri iam delatam possessione
bonorum, forte etiam, iam tum agnitam, persequitur: RATIO, quia is
non jure proprio, sed alieno, patris sc non tam petit, quam persequitur
bonorum possessionem. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 3. lit. G. v. idem de ne-
pote. Quod si plures sint nepotes, omnes etiam illi ut unus conferunt,
 illisque vicissim una portio confertur: textus est in *l. 2. §. si duo nepotes.*
7. l. si nepotes. 7. ff. h. t. junct. à. l. 1. §. si sit filius. 16. ff. de conjung. cum emancip. liber.
 RATIO, quia eum ex uno patre nati sint, unius patris locum
 tenent. *h)* Puta, cum obtinuerunt in querela inofficiosi, *l. ut liberis.*
17. C. h. t. i) veluti, unus ex testamento, alter ab intestato contra tes-
 tamentum per *l. si filius. 10. ff. h. t. Fach. s. contr. 77. §. secunda conclusio;*
 quamvis non jure summo, sed ex æquitate ibi collatio facienda dicatur;
 secus de jure novissimo quod habetur in *Nov. 18. c. 6.* quo mero jure
 collatio facienda.

27. Et quanquam jure veteri ex Edicto collationi tantum locus erat in successione ab intestato; (*a*) id tamen hodiè immutatum, (*b*) sic ut etiam heredes ex testamento sibi invicem conferant, nisi forte testator collationem expressè remiserit, (*c*) vel extraneus heres institutus sit. (*d*)

a) l. 1. ff. h. t. l. filia 4. C. h. t. nisi ut & ab his qui testamento heredes scripti erant, collatio fieret, specialiter designaverit pater l. filiam 7. C. h. t. vel portio institutorum commisso per alium edicto aucta fuerit, l. 3. ff. d. dot. collat. l. non putavit. 8. §. ult. ff. d. bonor. possess. contr. tab. VERUM an stante hac nostrâ assertione codicillis quoq; olim impeditata fuerit collatio, quaestio est? Et verius videtur codicillis quidem factis jure veteri collationi locus fuisse: RATIO, quia succeditur ab intestato; ea verò, quæ codicillis uni ex liberis relicta, in collationem non venisse: RATIO, quia cuius extraneo relinqui potuissent. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 4. lit. A. v. an igitur codicillis. b) per Novell. 18. c. 6. a. u. b. ex testamento C. h. t. quamvis & ante Nov. istam collationis jus ultra primævam suam naturam ex rescripto Divi Pii & æquitate fuerit productū per l. 1. in princ. ff. de dot. collat. & l. si filius. 10. ff. h. t. c) Quod ut expressè faciatis necessum est, neque in dubio id fecisse præsumitur, Treutl. vol. 2. disput. 17. th. 4. lit. C. Expressam autem voluntatem intellige vel directò inhibentibus verbis, vel æquipollentibus, ex quibus de mente testatoris, & voluntate constare possit; etiam generalibus, veluti si testator inter filium & filiam omnia sua bona divisit, & longè amplius filio contulit, quàm filiæ, hac causâ adjectâ, quod filia dotem acceperit; certè satis hinc intelligitur, eum dotem à filiâ conferri noluisse, l. ex parte. 39. §. 1. ff. famil. hercis. d) RATIO 1. quia nullâ lege cautum reperitur, facit l. illam. 19. C. h. t. v. quod nulla constitutio. RATIO 2. quia collationis ratio tum ex jure veteri, tum ex jure novo cessat: ex jure veteri quidem, quia extranei instituti nullam injuriam faciunt liberis, nec quicquam parentibus eorum acquirere potuerunt; ex jure verò novo, quia Justinianus inter liberos invicem, non inter liberos & alios requirit æqualitatem. Etsi autem hoc in casu extraneus filiis non conferat, nihilominus tamen filii inter se conferre tenebuntur: RATIO, quia per coheredis adjectionem non tollitur ratio juris novi quæ inter liberos æqualitatem vult observari, neque per illam remissio collationis induci potest. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 4. lit. D.

28. Et conferendum est suis (a) in potestate retentis, non tantum vivo patre natis, sed & posthumis. (b) Non verò I. Emancipatis, (c) Non II. Exheredatis; (d) Non III. Heredi heredis, si hic ante acceptam bono-

E rum

1627 23

rum possessionem contra tabulas mortuus:
fit. (e) Cæterum nepotes, & neptes variis
variè conferunt. (f)

- A** a) l. 1. in princ. l. 2. §. 2. & 3. ff. h. t. l. posthumo. 11. C. h. t. si modò & ipsi bonorum possessio contra tabulas data sit, l. 1. §. 1. aut dari potuerit, utcumque ex testamento adierint, aut potius se immiscuerint, l. si filius. 10. ff. h. t. Quod tamen ex Edicto proficisci haud putandum est, sed ex a quo & bono sive ex interpretatione d. l. 10. dummodò injuria per petitam ab emancipato bonorum possessionem contra tabulas ipsi inferatur: RATIO quia quotiens emancipatus eum, qui in potestate remansit, nullum facit perpeti incommodum, totiens collatio cessat.
- B** l. 1. §. totiens. 3. ff. h. t. b) l. posthumo. 11. C. h. t. non quidem cum adhuc in utero sunt, & mater in possessionem missa est, sed quando jam nati sunt, l. ult. ubi Cujac. ff. h. t. c) l. 1. §. ult. l. 3. §. 2. ff. h. t. l. si emancipatus. 9. C. eod. RATIO, autem cur sui suis conferant, emancipati emancipatis non conferant, hæc est, quia suos eos tantum fungi collationi, qui proprium aliquid habent, & in eo quod proprium habent, pro emancipatis, sive patribus familias haberi & quasi emancipatis id inter se conferre, constat. Reliqua verò bona emancipati invicem non conferunt cum alter alteri non sit incommodo, vel oneri; utputa quia jura eorum sunt omnimodò paria, exceptà dote & donatione propter nuptias, profectà à parente illo in cuius bona veniunt, ne meliøre conditione sint, quàm sui, qui & illa inter se conferunt. Cujac. in paratit. C. h. t. d) l. filium. 20. §. 1. ff. h. t. e) l. 1. §. ibidem Iulianus. 8. ff. h. t. f) aut enim omnes sunt emancipati, & tum bona sua ab avo ad se profectà conferunt soli patruo, l. 2. §. si duo nepotes. 7. ff. h. t. aut unus emancipatus alter suus, & tum emancipatus soli fratri qui in patrià potestate perstitit, confert; quòd si frater desit, conferet patruo, l. 1. §. 2. & 3. ff. d. dot. collat. l. 1. §. ult. ff. d. conjung. cum emancip. liber. aut unus emancipatus, alter suus filius, & ex defuncto tertio filio unus nepos in potestate, alter emancipatus, & tum filius emancipatus confert nepoti in potestate etiamnum existenti, & fratri superstiti, l. 1. §. si fr. filius. 16. ff. de conjung. cum emanc. liber. aut nepos, & neptis emancipati, & suus, & tum neptis soli fratri confert dotem ab avo profectam. Quòd si sit neptis sola, conferet patruo itemque patrueli, per text. modo allegg. aut duæ neptis ex diversis filiis, tumq; dotem sibi ab avo datam conferent & invicè & patruo, d. l. 1. §. sed etsi duæ neptes juncto. §. si fr. nepos. ff. de dot. collat. aut duæ neptes ex eodem filio, & tum inter se invicem conferent.

D. E. F

ferent dotem non patruo, d. l. i. §. sed et si duæ nepes. Quod si non ipsæ nepes dotem, vel nepotes donationem propter nuptias acceperint ab avo, aut aviâ, sed filia, aut filius parentes ipsorum nepotum, aut nepotum, tum nepotes & nepes defuncti avi, vel aviæ hereditatē affectantes, parentum suorum dotem & donationem propter nuptias conferre patris suis, aut avunculis, amitis etiam & materteris tenebuntur, ut & vicissim illi his dotem, vel ante nuptias donationem à parentibus suis sibi datam, l. illam. 19. C. h. t. vid. Colleg. Juridic. Argent. l. 37. t. 6. th. s. Bocer. Claß. 3. disp. 13. th. 15. wqne ad 20.

29. Tum autem coheredibus suis ad collationem faciendam coheres tenetur, cum hereditatem acquisitione suscepit, vel bonorum possessionem agnovit. (a) Liberum tamen ipsi est & ante hereditatem susceptã, sive bonorum possessionem agnitam face-
re collationem. (b) Quòd si prius hereditatem acquirat, aut bonorum possessionem petat, & antequam conferat interim de-
cedat, jus suum ad heredem rectè transmittit. (c)

a) l. 3. in princ. ff. h. t. Jul. Paul. l. 5. recept. sentent. rit. 9. §. ult. ibique Cujac. b) l. 3. §. emancipatus prateritus. ff. h. t. & tum omisã bonorum possessione, quia incipit pecunia sine causã esse apud heredem. conditione eam repetet, d. l. 3. §. 5. l. si filius. 13. ff. de condit. caus. dat. c) l. 1. §. ibidem Iulianus. 8. ff. h. t. l. si maritus. 14. C. h. t. Fachin. 5. controv. 80. conclus. 13.

A

B

C

30. Conferre liberi tenentur omnes res proprias quas moriente eo cui succeditur in bonis habuêrunt, (a) quæve potestatis jure ad eũ de cujus successione agitur pertinere potuissent; (b) cujusmodi sunt l. Pro-

E 2

fecti-

1627 23

fectitia, veluti dos & donatio propter nuptias à parente data. II. (c) Adventitii peculii fructus. (d) III. Vestes preciosæ, ac festivæ, reliquæ ornamenta, quæ pater filia nuptiarum tempore donavit, (e) ut & alia quamplurima. (f)

- A** a) l. ea demum. 6. C. h. t. Hinc æs alienum non erit conferendum. d. l. 6. RATIO, quia in bonis nostris non est, l. 39. §. 1. l. 49. l. 165. ff. de V. S. b) l. 2. §. si duo nepotes. 7. ff. h. t. l. ult. C. eod. unde si filius emancipatus intestati patris bonorum possessionem acceperit Unde liber, nepos ex eodem in familiâ retentus, semissem hereditatis habebit cum collationis emolumento; idem nepos si postea possessionem patris intestati accipiat, fratri post emancipationem patris quaesito, & in familiâ retento bona sua conferre cogetur, non ea. modò quæ ex hereditate avi accepit, sed etiam paternæ collationis emolumentum, l. filius. 9. ff. h. t. ILLUD generaliter hic notandum, quòd post moram in collatione factam etiam fructus & usura postmodum conferri debeant. l. 5. §. 1. ff. de dor. collat. c)
- C** Non quidem realiter, hoc est, ut eam à marito exactam conferat, sed ut eò minus in partem sibi delatæ successionis paternæ auferat, l. 5. C. h. t. Quod ita declaratur, & limitatur per sequenti authent. quod locum. C. eod. locum habere, sive pars viri sit idonea, hoc est, mulieri in eventum soluti matrimonii actio contra maritum salva sit, sive mulieri possit imputari quare marito ad inopiam vergente, ex lege Iustiniani. ubi adhuc. 29. C. de jure dor. etiam constante matrimonio non exegerit dotem. Utrum verò hæserit in culpâ, quæ ipsi nocere queat, æstimatur ex ipsius personâ an sui juris fuerit, an verò filia familiaris: Illo casu si sit legitima ætatis semper illi culpa imputatur; sin minor imputabitur & tum, verum per restitutionem in integrum succurratur: Hoc casu dos aut parva est, & nihil ipsi imputatur, dum modò adiens patrem hoc dixerit, & contestata sit ut consentiret ei; aut magna, & omnimodò majori negligentia nocet: RATIO, quia tali in casu invito etiam patre dotem filia exigere potest, quemadmodum ea accuratius habentur in Novell. 97. c. 6. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 5. lit. C. v. et si id jure novo. CÆTERUM cum in præsentis dotis collatione, juxta jus vetus expediendâ multa DD. hæreat dubietas, propter jus quod filia in dote habet & quasi commune, & divisum cum patre, placet cum Bacchov. d. l. v. huc pertinere quaestio, majoris perspicuitatis gratiâ, opinione

rem meam sequentibus includere propositionibus. I. Filia in potestate reliquis suis utramque dotem conferunt; II. Filia in potestate emancipatis utramque dotem conferunt; III. Filia emancipata utramque dotem conferit suis; IV. Emancipata emancipatis tantum profectitiam dotem conferit: RATIO PRIMÆ PROPOSITIONIS hæc est, quia dos, licet in illâ, considerato imprimis durante matrimonii statu, patrimonium solidum minimè liceat vendicare: considerato tamen soluti matrimonii exitu, aliorum bonorum adventitiorum, aut profectiorum instar obtinet: RATIO SECUNDÆ PROPOSITIONIS, quia cum emancipata utramque dotem conferat suis, ratio æqualitatis suadet, ut vicissim ex utraque dote quam filia in potestate accepit suam nanciscatur portionem; RATIO RATIONIS, quia si præcipuum jus in dote filia in potestate habent, ad ejus collationem urgeri emancipatam foret iniuissimum, quæ si non emancipata fuisset, præcipuam dotem habuisset: RATIO TERTIÆ PROPOSITIONIS, quæ satis constat ex text. l. 4. C. h. r. commodè intellectæ, est, quia emancipati omnia undecunque quaesita conferre debent: RATIO QUARTÆ PROPOSITIONIS, quia cum d. l. 4. C. h. r. dubitatum fuisse inter prudentes de casu illius legis 4. demonstrat, eaque dubitatio in filia sua locum habere non possit, certè de emancipata erit accipienda. Hodie verò, quoniam indistinctè liberos tantum profectitiam dotem conferre constat, hac disputatione opus non est. d) RATIO, quia adventitiorum usufructus spectat ad patrem, l. 6. C. de bon. qua. liber. §. 2. v. quod autem ad alia. l. per quas per. nob. ac. quir. Unde si quid fructuum penes filium restet, id conferre filius tenetur. Usufructus tamen ipse non conferitur: RATIO 2. quia personale jus, veluti usufructus non est in bonis, §. ult. l. vi. bonor. rapt. Boc. Cl. 3. disp. 13. th. 23. Sed à dña hinc oritur QUÆSTIO, an lucrum illud quod filius familias fecit per peculium profectitium suum tamen industriam, ac operam, sit pro peculii profectitii accessione habendum, adeoque conferendum? Et placet, quod ita. RATIO, quia ex te patris hoc ipsi obvenit, §. i. v. fancitum etenim. l. per quas person. cui. q. ac. quir. vid. Colleg. Juridic. Arg. l. 37. r. 6. th. 8. n. 17. e) RATIO, quia ejusmodi ornamenta muliebria (jocalia vocant DD.) sunt accessoria dotis, ac de appendicibus ipsius, l. etiam si 8. ubi gloss. in verb. additamenti. C. de jure dot. l. inter socerum. 26. §. 2. ff. de pact. dot. al. Gail. 2. Observar. 91. n. 5. ubi eam communem quoque esse testatur, vid. etiã Schneidev. ad §. quedam. 20. n. 47. l. de action. f) de quibus promixè in Colleg. Jurid. Argent. l. 37. r. 6. th. 7. Illud ultimò notandum, omnia quæ in quartam portionem ab intestato successione computantur his

1627 23

D

B.A.

O

E

C

qui ad actionem de inofficioso testamento vocantur, ea quoque conferri coheredibus, *l. illud. 20. C. b. t.*

31. Contra non conferuntur, I. Quæ in bonis emancipati moriente patre non fuerunt, (a) II. Dos quam emancipatus ab uxore accepit, (b) III. Dos quam filix suæ nomine dedit filius emancipatus, (c) IV. Adventitium, Castrense, vel quasi Castrense peculium, (d) V. Data filio studiorum causâ, (e) VI. Donatio mera, & simplex in filiû, aut filiam familiâ à parente collata, & morte parentis donatoris confirmata, (f) VII. Sumptus nuptiarum, mundus, vestitus, cæteraque ornamenta à patre liberis in ipsorum elocatione data. (g)

A. B

a) *vid. ib. preced. lit. A. b)* licet ea jam vitâ excesserit, & ipse illam lucretur, *l. 1. § emancipatus. 20. l. 3. §. 4. ff. h. t. l. si filia. 20. §. 2. ff. fam. l. herisc. Vigel. l. 4. method. jur. controv. c. 7. reg. 13. exc. 6.* RATIO, quia propter onera matrimonii quæ sustinuit, præcipuam eam habere debet, *Bul. in comment. ad l. 4. ff. h. t. n. 1.* c)

C

TEXTUS, & RATIO in *l. 4. ff. b. t.* quia non sicut in matris familiâ bonis esse dos intelligitur, ita & in patris à quo sit profecta. Dicitur quidem dos communis tam patris, quam filix, *l. 3. ff. solut. matrim.* magis tamen est filix, quàm patris, *l. pater. 7. ff. de edit.* Et hoc quidem ita constante matrimonio, *d. l. 71.* nam eodem soluto, & dote ad patrem reversâ, probabilius ex Accursii sententiâ dicendum, quòd eam fratribus conferat pater *arg. l. 1. §. si qui bona. 22. ff. b. t.* RATIO est, quia rursus in bonis patris esse incipit, *Bul. in comm. ad l. 4. ff. b. t. n. 3.* Eadem observanda sunt si avus paternus dotem nepti ex filio dederit propter filium, *l. 6. ff. b. t.* *Bul. ibid. d) l. 1. §. nec castrense. 15. ff. b. t. l. filia. 12. & l. ult. C. b. t.* Hinc filius vestimenta, equos, & arma, quæ ipsi in bellum proficiscenti pater donavit non confert, *Vigel. l. 4. method. jur. controv. c. 7. reg. 13. exc. 4. per authores ibid. allegg.* idque etiam de jure SAXONICO observatur, *Wesfenbec. in paratit. d. collat. dor. n. 3.* V E R ù M hic non immeritò contro-

D

verfia

et reversa est inter DD. an illa, quæ filii Scriptorio, Decurionatu, vel Do-
ctoratu, sumptu patris donati, ex sagatæ, sive forensis militiæ laboribus
na nascuntur: ad peculium quasi castrense referri queant? Et sanè cum
ad propriè dictum quasi castrense peculium referantur non nisi ea quæ
ex officio, quibus publica salaria sunt destinata, *l. ult. v. in tali. C. de in-
offic. testam. l. 4. & 8. C. de advoc. diver. judicior. alibique pluries*; aut ex
liberalitate Imperatoris, vel Augustæ accipiuntur, *l. 7. C. de bon. que li-
ber.* hinc apparet illas expensas ad quasi castrense peculium referri non
posse: ad illam tamen speciem adventitii peculii, quam sibi propriis
laboribus non ex re patris liberi acquirunt referri haud incommode
potest, Colleg. Jur. Argent. *l. 37. t. 6. th. 8. n. 9. & l. 15. t. 1. th. 3. e)* Vigel.
l. 4. method. jur. contro. c. 7. reg. 13. exc. 2. Distinguendum tamen vide-
tur, aut enim filius accepta à patre consumsit, haud exinde factus locu-
pletior quantum vis doctior, & illa non conferet: **RATIO**, quia mortis
tempore in bonis filii non sunt; aut consumsit ita, ut inde locupletior
efficeretur; & tum distinguendum an emancipatus sit, an filius familiæ:
quod si emancipatus fuerit subdistingendum an credendi animo, an
verò pietate debità ductus pater ei hæc omnia suppeditarit; si credendi
animo, heredibus eo nomine erit obligatus, neq; collatione opus erit,
*l. 6. in fin. C. h. t. l. 2. §. 1. ff. h. t. junctâ l. heres. 137. ff. de acquir. vel omitt. he-
redit.* sin verò pietate debità ductus pater, animo donandi ea submini-
stravit, in rationem portionis, quæ ex defuncti patris bonis ad eundem
filiū pertinuit, cõputari equitas nõ patitur, *l. que pater 50 ff. fam. hercis.*
Si sit filius familiæ videndū an ea studiis impèderit, an verò alia quædã
exinde comparaverit; priori casu collationi nullus est locus: **RATIO**,
quia ex hac causâ inter patrẽ, & filium ne naturalis quidem obliga-
tio exoriri potest; **RATIO RATIONIS**, quia ipsi pater magis exol-
vit quod debet; paternâ pietate partim, partim benignâ voluntate ita
exigente, quàm credidit. Posteriori casu videtur quidem collatione o-
pus esse; sed certè, re ipsâ inspectâ, res aliter sese habet: sive illa compa-
raverit, quæ ad studiorum causam pertinent, veluti libros, sive illa, quæ
ad studiorum causam pertinentia non sunt, veluti equos, arma: **RATIO**,
quia cum omnia patri acquirat, *l. placet. 79. ff. de acquir. vel omitt. he-
redit.* iudicio familiæ hercisundæ partes distribuentur, *l. filia 12. C. h. t.*
ut potè cū morte patris reddantur hereditaria: Colleg. Jurid. Arg. *l. 37.
t. 6. th. 8. n. 18. f)* *l. illud. 20. §. 1. ff. h. t.* nimirum si non animo conce-
dendi in peculium, sed donandi à patre in liberos sit collata: **RATIO**,
quia casus exceptus regulam confirmat in casibus non exceptis; Jam
verò in *d. l. 20. §. 1.* duo tantum casus sunt excepti, 1. si hanc legem do-
nator tempore donationis suæ indulgentiæ imposuerit, 2. si alter ex
fratri

E

1627 23

F

fratribus donationem propter nuptias à parente acceptam, contulerit, Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 5. lit. G. g) Si nimirum sumptus isti tempore nuptiarum consumti; aut vestimenta, aliaque in usum quotidianum data sint, vid. Boc. Claß. 3. disp. 17. th. 25.

32. Collatio porrò omnis fit pro portionibus hereditariis, (a) vel re, (b) vel cautione, (c) vel partim re partim cautione. (d) Et caveri boni viri arbitrato (e) omnibus (f) regulariter debet post peritam bonorum possessionem contra tabulas. (g)

A a) Ita ut in constituendis partibus semper quoque numerentur personæ, quibus fit collatio, iisque connumeretur persona conferentis, excludantur illi quibus non confertur, quamvis etiam partem ex bonis paternis ferentes, l. 1. §. ult. l. 3. §. 2. ff. h. r. Distingendum verò hic est, in primis ad juris antiqui rationem quomodo emancipatus veniat: namque si patre intestato per bonorum possessionem Unde liberi veniat æqualis erit collatio, ut eandem emancipatus fratribus in potestate portionem conferre teneatur, quam hi ex hereditate paternâ communicant. Effectu igitur considerato emancipatus hic omnia sua bona in commune redigit, sed quod postmodum ad ipsum rediturum est brevi manu præcipit ac retinet, parte virili ex residuo in fratres derivatâ. Quòd si veniat per bonorum possessionem contra tabulas non omnino æqualis est collatio, sed quandoque plus, quandoque minus quàm ab intestato confert, puta quando cum filio pater extraneum instituit: RATIO, quia cum filius in potestate institutus, non nisi eam partem, in quâ ipsum pater heredem scripserat, accepturus fuisset, nisi emancipatus bonorum possessionem contra tabulas petiisset, sicque extraneum qui nihil contulisset deiciendo in ejus quasi locum successisset, æquum est non nisi pro eâ parte quam detrahit filio teneri ad collationem; quandoquidem in reliquo nullam fratri facit injuriam, l. 1. §. 3. & 4. ff. h. r. Bacchov. vol. 2. disp. 17. th. 6. lit. E. ac prolixè Colleg. Jur. Argent. l. 37. §. 6. th. 10. b) & quidem vel per divisionem bonorum conferendorum, vel remissionem tantæ quantitatis ex bonis hereditariis, quantum is cui confertur ex collatione habere debet, vel delegationem paternorum nominum, vel acceptilationem, vel actualement solutionem, Treucl. vol. 2. disp. 17. th. 6. lit. C. Colleg. Juridic. Argent. l. 37. §. 6. th. 9. n. 2. Quid verò si is qui collationem facere tenetur offerat pro

rat pro re conferendâ æstimationem ejus, annè liberabitur ab ipsius
rei collatione? Verior videtur negativa: RATIO 1. quia aliud est res,
aliud rei pretium, §. 6. I. de legat. RATIO 2. quia sæpè interest cohere-
dum, verum potius consequi, quàm æstimationem; cum interesse haud
rarè verum rei pretium egrediatur, l. 1. in princ. ff. de actione empt. CÆ-
TERUM si res sine dolo malo alienata fuerit, pretium succedet loco
rei, non in ita ratione respectu temporis quo collatio fieri debet, verùm
quantum ab eo acceptum est; RATIO, quia hic res proponitur post
mortem patris alienata, adeoque jus quæsitum coheredibus: nisi fortè
rem donatam, aut alio modo dicas translatam, Bacchov. vol. 2. disp. 17.
th. 6. lit. F. c) quamvis hoc minus propriè dicatur: RATIO, quia per
cautionem sive fidejussoribus sive pignoris factam non tam collatione
instituit emancipatus, quàm de bonis conferendis cavet, Bacchov. d.
th. 6. lit. C. & D. Porro quomodo hoc in tractatu rectè caveri dicatur
vid. l. 1. §. 9. ff. h. t. d) l. 1. §. quamvis. 11. ff. h. t. Satius tamen est ex parte
illorum quibus collatio facienda cavere, maximè si non constet utrū
conferens omnia in commune redegerit: cautio enim interponenda
est de omnibus rebus in commune redigendis, quæ conferri oportet,
d. §. 11. e) l. 2. §. 2. l. 5. §. 1. ff. h. t. Inde id quod sine culpâ filii emancipati
post mortem patris periit ad collationis onus non pertinet: RATIO,
quia vir bonus non sit arbitraturus conferendum id, quod quis nec ha-
bet, nec dolo, nec culpâ desit habere, d. l. 2. §. 2. f) nec enim videtur
cavisse, qui non omnibus cavet, l. 1. §. si cum duobus. 13. ff. h. t. distinctio
tamen hic facienda est, inter eum qui per contumaciam cavere detre-
ctat & eum cui fortè inopia cautionis beneficium denegat; namque
illi in totum actiones denegandæ, huic verò pro eà solum parte, quæ
non cavere potuit, d. §. 13. g) l. 3. in princ. ff. h. t. Non tamen sub con-
ditione collationis bonorum possessionem contra tabb. prætor polli-
cetur, alioquin magna captio foret emancipati si non aliter bonorum
possessionem accipere intelligeretur, nisi cavisset de collatione: RA-
TIO, quia si interim ipse decessisset, heredi suo nihil relinqueret, d. l. 3.
in princ.

33. Ad eam autem faciendam compellitur quis implorato officio judicis, (a) qui ex officio vel mûltæ dictione, vel actionū denegatione (b) conferre cogit. Factæ verò collationis effectus est, ut actiones illæ com-
petant. (c)

F

1627 23

C

D

E

F

G

A a) *l. s. c. h. t. RATIO*, quoniam jure actionis ad id perveniri non potest, per ea quæ eleganter trad. Sichard. *ad rubr. C. h. t. n. 15. & 16.*
B b) *l. 1. §. 10. & 13 ff. h. t. RATIO*, quoniam actiones denegare privati non possunt, Bacchov. *vol. 2. dist. 17. th. 7. lit. A. B. c) l. 3. ff. h. t.*

C 34. Affinis valdè est collationi divisiõ;
(a) Contraria ipsi, rei conferendæ alienatio absque dolo malo facta. (b)

A a) Differunt tamen ab invicem ut antecedens & consequens, seu re verà, seu per fictionem brevis manûs: *RATIO*, quia etiam dicitur conferre is, qui quantitatem illam quam aliàs conferret fratrem suum præcipere patitur, Bacchov. *vol. 2. dist. 17. th. 1. lit. A. v. Item hinc apparet.* b) de hac ceu bonâ cautela, ejusq; usu vid. *Cæpoll. Cautel. 187. vid. etiam supr. th. 33. lit. B. in fin.*

DE BENEFICIO JURIS ACCRESCENDI.

35. Beneficium juris accrescendi (a) est jus quo pars vacans cedit parti occupatæ; (b) ad conservandam hereditatem, & voluntatem defuncti individuum. (c)

A a) Ita appellatum in *l. qui patri. §. 9. ff. de acquir. heredit. l. 3. §. 9. ff. de bonor. p. poss. l. item 17. §. 1. ff. de hered. instit. l. 1. in princ. l. 3. in princ. & §. 2. l. 6. §. 1. l. pen. ff. de usufr. accresc.* Quemadmodum enim per alluvionem paulatim insulæ vel fundo nostro accrescere dicitur, *l. insula. §. 6. ff. de acquir. rer. domin.* illud, quod ita ipsi adjicitur, ut intelligi non possit, quantum quoquo temporis momento adjicitur, §. *præterea. 20. l. de rer. divis.* ita etiam conjuncto jus accrescendi portionem deficientem latenter, hoc est, ipso jure, *l. 2. §. si duo. §. ff. de bonor. posses. secund. rabb.* licet non accedente facto ejus cui accrescit, adjicit, *l. qui ex duabus. §. 3. §. 1. ff. de acquir. heredit. Suv. de iur. accresc. l. 1. c. 1.* Est autem duplex jus accrescendi; Unum, cum persona personæ accrescit, §. *1. de ex hered. liber.* quod à Justin. sublatum, in *l. ult. c. de liber. præter.* Alterum, (de quo hic nobis sermo est) cum heredis, instituti portioni adjicitur, vel accrescit portio deficiens coheredis sui, *Colleg. Jur. Argent. l. 29. t. 2. th. 19. b)* *RATIO* hujus juris introducendi fuit, ne defunctus partim habeat heredem, partim non habeat. Hic ante omnia inquirendum videtur an non solum portio portioni, sed etiam personæ ac-

næ accrescat? Prior opinio placet: RATIO, quia cum solus usufructus conjunctim legatus excipiat, regulam præponit esse in contrarium, *l. i. ff. de R. I. RATIO RATIONIS*, quia omnes II. in contrariam abeuntes sententiam de hoc solo casu loquantur, sive amissio illa contingat ex causis illis, quibus usufructus amittitur, § 3. *l. de usufr. sive ex re judicata*; fortè quoddam præposterè petitus usufructus, vel in consequentiam proprietatis adjudicatus fuerit, *Suev. l. 1. de jure accresc. c. 4. c)* Cum enim voluntas testatoris individua sit, *l. eum qui. 18. §. ult. ff. de hu qua ut indign. aufer. illi sese accommodare* convenit his, qui quandam exinde utilitatem affectant: RATIO, quia nemo eandem rem pro parte probare, pro parte improbare valet, *l. cum quaritur. 16. ff. de administr. & peric. tutor.*

36. Ejus causa efficiens Lex (a) est, in successione ab intestato. In testamentaria verò defuncti voluntas, (b) mediante plurimum heredum conjunctione, (c) & portionis quæ accrescere dicitur defectu. (d)

a) Si causam remotam attendas, utriusque, sive ejus quæ ab intestato venit, sive quæ ex causâ testamenti, Causa Efficiens erit, sive illa sit L. Julia & Papia, ut vult Duar. *l. 1. de jur. accresc. c. 1.* sive quævis alia, quæ hoc jus sive induxerit, sive à prudentibus inductum confirmaverit? Hillig. in *Donell. Enucl. l. 7. c. 12. lit. B.* b) utpote quæ in testamentis pro lege observatur, *l. verbis legis. 120. ff. de V. S. Nov. 22. c. 2. in princ.* Quamvis verò hîc unâ legis concurrat provisio, tamen cum liberæ voluntati testatoris hoc omne relinquatur, heredesne conjunctim instituere velit, an legatariis conjunctim nonnulla relinquere, & quomodo eosdem conjungere velit, à potiori denominatio erit faciendi, puta testatoris voluntate, quatenus legibus, aut bonis moribus contraria non est, *l. testandi. 13. C. de testam. l. 5. §. Iulianus 7. ff. de administr. tutor. c)* § *sic eadem. 3. l. de legat. l. re conjuncti. 89. ff. de legat. 3. l. triplici. 142. ff. de V. S. t. r. C. quand. non petent. part.* *Suev. l. 2. de jure accresc. c. 1. d)* Quippe cum necesse sit partem hereditatis, vel legati deficere ut accrescat alteri. Quot autem modis apud veteres portio dicta fuerit deficere, traditur à Justin. in *l. unie. §. & cum triplici. C. de caduc. tollend. & à Duar. l. 1. de jure accresc. c. 18.*

37. Versatur autem jus accrescendi cir-

F 2 ca

1627 23

ca quodvis ultimum elogiū. (a) Hinc ergo excluduntur, I. Contractus, (b) II. Donatio ab Imper. duobus fociis facta, (c) III. Feudum. (d)

- A a) Hereditates tam legitimas, quàm testamentarias, legata & fideicommissa, mortis causa donationes, & capiones, *l. unic. §. hac autem. 14. C. de caduc. tollend.* Colleg. Juridic. Argent. *l. 30. thof. 38.* Verùm quid de jure patronatūs sentiendum? Et placet in illo quoque locum habere jus accrescendi, cum *Duar. l. 1. de jure accresc. c. 17.* Colleg. Juridic. Argent. *d. l. n. 4.* per text. *l. communi. 24. ff. de bon. libert.* Dummodò uterque verus istius liberti sit patronus, & jus patronatūs in personā unius verè defecerit, *Duar. d. c. 18. b.) RATIO 1.* quia in *l. unic. C. de caduc. tollend.* ubi Justin. ex professo de jure accrescendi differit, nulla contractus fit mentio: *RATIO 2.* quia repugnat juris accrescendi natura: *b.) RATIO 3.* quia neque textu expreso, neque ullā necessariā consecutione probari potest, vid. *Cujac. ad l. unic. C. de liberalit. Imper. soc. l. 10. r. 14. d.) RATIO 4.* quia regulariter in nullo feudo sive novo, sive antiquo, sive à Principe, sive inferiore concessō est successio collateralium, nisi specialiter & nominatim in investiturā convenerit, *§. 1. v. fin. autem. de hū qui feud. dar. poss. r. f. 1. Vulc. l. 1. Feud. c. 9. n. 119.* In primis de *JURE SAX.* quo agnati proximiores etiam in feudo antiquo non succedunt, nisi sint simultanee investiti, & sic non ex jure defuncti, sed ex simultaneā investiturā, *Nicht auß trafft der Erbschafft/ oder angeborner Stipschafft/ sondern allein auß macht des Bedinges/ und gefamten Lehen/ Gail. 2. Observ. 151. n. 5; EXCIPE* tamen si senior pluribus conjunctim in re suā allodiali jus feudi leget, unus autem vel alter portionem suam omittat: *RATIO*, quia cum hic casus non sit jure feudali decisus, ad jus commune recurrendum est. *de feud. cognit. l. 2. F. 1. Suv. l. 2. de jure accresc. c. 2.*

38. Cū verò jus accrescendi non nisi mediante plurium heredum cōjunctione, & portionis quæ accrescere dicitur defedu locum obtinere queat, (a) videndum in primis quot modis conjuncti heredes dicantur. Et triplici quidem modo heredes conjunctos

junctos intelligimus; (b) aut enim re tantum (c) conjunguntur, aut verbis tantum, (d) aut re & verbis simul. (e)

a) v. sup. th. 36. lit. C. D. b) l. re conjuncti. 89. de legat. 3. l. triplici. 142. ff. de V. S. in cujus legis contextu necessarium quidem non est, ut cum Hortom. *quast. illustr. 44.* adjiciamus, in secundo scilicet exemplo, verba, *ex parte dimidiâ*, cum omissis illis sensus legis sat bene constat: Commodius tamen verba illa, *ex parte dimidiâ*, quæ & in primo & tertio etiam exemplo leguntur, secundo quoque adjiciuntur: RATIO, quia Jcto propositum fuit docere, quod tres particulae *QUE, &, cum,* inducant, ac faciant conjunctionem: Bacchov. *vol. 2. diss. 13. th. 3. lit. C. c)* RE TANTUM conjunguntur heredes, quibus eadem res separatim five disjunctim defertur, l. re conjuncti. 89. de legat. 3. l. 1. §. 3. ff. de usufr. accresc. veluti, LUCIUS TITIUS ex parte dimidiâ heres esto; Sejus, ex parte, quâ Lucium Titium heredem institui, heres esto, l. triplici. 142. ff. de V. S. & hi non semel in hac materiâ in specie disjuncti vocantur, §. si eadem res. 8. l. de legat. l. 1. §. 3. ff. de usufr. accresc. l. unie. §. his ita definitis. 10. C. de caduc. tollend. d) VERBIS TANTUM conjuncti dicuntur heredes, quibus eadem res junctis ipsorum personis ex æquis partibus defertur: veluti, GAIUS ET MÆVIUS ex æquis partibus heredes sunt, l. re conjuncti. 89. ff. de legat. 3. e) RE ET VERBIS conjunguntur heredes, quibus eadem hereditas conjunctim, id est, eadem oratione defertur, hoc modo: TITUS ET MÆVIUS heredes sunt. Titius & Mævius ex parte dimidiâ heredes sunt. Titius, Mæviusque ex parte dimidiâ heredes sunt, Titius, cum Mævio ex parte dimidiâ heredes sunt; vel etiam; detractis articulis QUE, ET, CUM; veluti LUCIUS TITIUS, PUBLIUS MÆVIUS heredes sunt; l. triplici. 142. ff. de V. S. vel hoc modo, TITIUM ET SEIUM ex parte dimidiâ heredes instituo. §. si eadem res. 8. l. de legat. item in hæc verba, CORNELIUS ET MÆVIUS uter eorū volet heres esto, l. Cornelius. 69. ff. de hered. inst.

39. Porro in omnibus, five re tantum, (a) five verbis tantum, (b) five re & verbis simul (c) conjuncti fuerint, Jus accrescendi locum habet.

a) per text. expressum in l. 1. §. 3. l. 3. ff. de usufr. accresc. l. hac scriptura 26. §. si separatim. 30. ff. de condit. & demonstrat. idque si voluntatem testatoris magis, quam verba in ratione loquendi spectes. Quod si

A. B

C.

D.

E

1627 23

ad expressionem verborum magis respicias, veluti illud fecit Justinus in *l. unic. §. ubi autem. 11. v. sin verò non omnes*, jure potius nõ decrescendi (vocabulo magis. quàm sensu incongruo) portio vacans cedit coheredi acceptanti, Duar. *l. 1. c. 11.* Et ratio est, quia sermo testatoris omnibus primà facie solidum assignare videtur, aliis supervenientibus, partes à priore abstrahentibus, ut ex aliorum quidẽ concursu prioris portio minuat. *b) l. unic. §. huius ita definitis. 10. v. in huius itaque. C. de caduc. tollend. l. heredes. 63. l. si ita. 66. ff. de hered. instir.* RATIO est quia absurdum, ejusdem hereditatis partem quidem agnoscere, partem verò respicere, *vid. th. 3. lit. C. c)* quamvis accuratè loquendo, & ad expressionem verborum magis, quàm testatoris voluntatem respiciendo, potius juri non decrescendi hic locus relinquatur: RATIO, quia singuli ab initio solidum habent, *§. si eadem. 8. 1. de legat. vid. Colleg. Juridic. Argent. l. 30. th. 41.*

40. Quòd si quidam ex heredibus institutis permixti sint, & alii nuncupati cõiunctim alii disiunctim, hoc est, re & verbis cõiuncti, & re tantum coniuncti: si quidem ex coniunctis aliquis deficiat, hoc omnimodò solis coniunctis cum suo onere accrescat, i. pro parte hereditatis quæ ad eos pervenit: *(a)* sin verò ex his qui disiunctim scripti sunt, aliquis deficiat; hoc nõ ad solos disiunctos, sed ad omnes tam coniunctos, quàm etiam disiunctos similiter cum suo onere proportionè hereditatis perveniat. *(b)*

A *a) l. unic. §. huius ita definitis. 10. v. sin verò quidam ex heredibus. C. d. caduc. tollend. l. heredes. 63. ff. d. hered. instir. l. re conjuncti. 89. ff. de legat. 3. l. 1. §. idem ait. 2. ff. d. usufr. accresc. Cujac. 24. observ. 34. b) l. unic. §. huius ita definitis. 10. v. sin autem ex huius. C. de caduc. tollend.*

41. Quòd si commixti sint coniuncti re & verbis, & verbis tantum coniuncti deficiente

ciente uno ex coniunctis re & verbis, pars
ejus solum alteri coniuncto accrescit nō et-
iā reliquis qui verbis tantum erant coniu-
cti: (a) Sin verò unus verbis tantum coniu-
ctorū deficiat, non sanè alter verbis tantum
cūm deficiente coniunctus, potior est, sed
ad omnes qui eodē testamento scripti sunt
heredes, portio eius pertinet. (b)

a) *l. re conjuncti* 89. *de legat. 3.* b) *l. heredes* 63. *ff. de hered. in-
stit. gl. in d. l. re conjuncti* 89.

A.B

42. Finis iuris accrescendi, partim est, ut
quia heres defuncti personam repræsentat,
in solidum illa ab eo repræsentetur, (a) par-
tim ut Caduca excludantur. (b) Ex quo sine
effectus hic resultat, ut invitis etiā & igno-
rantibus portio vacans accrescat. (c)

a) *l. hereditas* 34. *ff. de acquir. rer. domin.* Ratio quia neminem
pro parte testatum, pro parte intestatum, paucis casibus exceptis, de-
dere jura nostra patiuntur, *l. jus nostrum* 7. *ff. de R. l. Tholof. in syntagm.*
l. 46. c. 11. n. 29. Isque finis internus, Suv. *l. 2. de jure accresc. c. 4.* b) *l.*
unic. in princ. C. de caduc. tollend. isque finis externus. c) *l. qui ex duab.*
53 § 1. l. heredi cū postumo 31. *l. si duo* 38. *l. cū hereditate* 55. *ff. de acq. vel*
omitt. hered. l. unic. § huius ita definitus 10. v. *in his itaq.* C. de caduc. tollend.
R A T I O, quia is qui scit, aut scire potuit, coherede suo abstinente se o-
neribus fore implicitū, eā conditione adire videtur, *d. l. si duo* 38. Duar.
l. r. de jure accresc. c. 3.

A

B

C

43. Affine valde est jus alluvionis (a) huic
nostro juri accrescēdi: quod cessat in primis
in casu substitutionis. (b) 2. Successionis quæ
fit ex diverso jure. (c) Non æquè in casu fa-
ctæ prohibitionis à testatore. (d)

a) *l.*

1627 23

- A a) *l. si Titio 33. §. 1. ff. de usufr. v. supr. th. 35. lit. A.* in eò tamen dif-
fert, quod alluvio partem alterius agro adjiciat præter & contra volun-
tatem eius ex cuius agro illam aufert; Jus verò accrescendi vel legis,
B vel testatoris voluntatem pro se habeat, *Suev. l. 2. de jure accresc. c. 2. b)*
idque etiam in iisdem personis, *l. si tu ex parte. 76. l. si quis heres. 35. in*
prin. ff. de acquir. vel omitt. heredit. nedum in diversis, l. 2. §. si duo. 8. ff.
de bonor. possess. secund. tabb. RATIO 1. quia expressum facit cessare taci-
tum, *l. cum ex filio. 39. §. 1. ff. de vulg. & pupill. substit. RATIO 2.* quia dis-
positio hominis tanquam efficacior, facit cessare dispositionem legis,
l. ult. v. & si quidem. C. de pact. convent. RATIO 3. quia quam diu locus
C esse potest successioni directæ, id est, per prius, locus haud relinquendus
est successioni subsidiariæ, id est, per posterius, *Vasqu. de succes. progres.*
l. 3. §. 23. n. 35. & seqq. c) *l. sed cum patrono. 6. in prin. ff. de bonor. pos-*
sess. veluti si unus veniat per bonorum possessionem contra tabulas; al-
D *ter per secundum tabulas; vel unus ex testamento; alter ab intestato; l. si*
ponas. 23. §. ult. ff. de inoffic. testam. Vasq. d. §. 23. n. 86. & seqq. d) RATIO,
quia nemo potest in testamento suo cavere, ne leges inibi locum ha-
beant, *l. nemo potest. 55. de legat. 1.* Potest tamen facere, ut uni potius,
quàm alteri accrescat; e.g. si Primum, Secundum, & Tertium heredes
scripti, iussique ut Primo repudiante ejus portio Tertio, non etiam Se-
cundo accresceret, valet præceptum; RATIO, quia tunc ille velut sub-
stitutus intelligitur, *l. 2. §. si duo. 8. ff. de bonor. possess. secund. tabb. Vasqu.*
d. l. n. 105. ALIOS CASUS quibus jus accrescendi cesset, vid. *apud*
A *eund. per totum ferè. §. 23.*

COROLLARIA.

I. An omnis lex <i>Mosasca forensis, ut forensis, sit abrogata? A.</i> II. An accuratè loquendo <i>Metaphysicus de Deo & Intelligentis Verba</i> facere queat? <i>A.</i> III. An Vnum, <i>Aliquid, Intelligibile</i> latius pateant <i>Ente? N.</i> IV. An anima hominis sit <i>rotata in toto corpore, & in singulis simul corporis partibus rotata? A.</i> V. An <i>Galaxia sit congeries minutissimarum stellarum? A.</i> VI. An <i>circulus perfectè possit quadrari? A.</i> VII. An <i>protestantes Iurè Casareo sint hæretici, & ultimo simplicio afficiendi, & ex Imperio proscripsi: ac ut Hæretici, & Schismatici statim interficendi? N.</i> VIII. An <i>indiscrètè omnes sage, qua</i>	<i>pactum cum Diabolo inierunt, penã capitis sint afficienda? N.</i> IX. An <i>quandoq; liceat Veritatem publicè negare, negationem juramento equivoce confirmare, & audientes ita decipere, inprimis coram iudice de crimine aliquo reum interrogante? N.</i> X. An <i>in societate Oeconomica, Platoni unitas, vel ejusdem communis ac debeat habere locum? Vtrumq; N.</i> XI. An <i>verum illud Paracelsista cuiusdam, Non oportere morbos collocare in Prædicamentis, sed Prædicamentis in morbis? N.</i> XII. An <i>idem possit esse Efficiens, & Materia? A.</i> XIII. An <i>copula sit pars Enunciationis? N.</i>

FINIS SIT GLORIA DEI.

Ad Nobilissimum & Præstantissimum
Juvenem,

DN. INNOCENTIUM ab Einsidelin/

Equitem Misnicum: in Academiâ Argentoratensi, ex singulari
permisso Collegii Jctorum, sine Præside publicè
& solenniter disputaturum.

Sic fuit, est, & erit, Sanctum quicumq; Jehovaham
Omnibus in rebus supplice corde colit.

Evehit hunc virtus & claro maet at honore,

Datq; inter summos ritè tenere locum.

Tu nobis hodie, Flos nobilitatis apèxque

Exemplum prabis non sine laude tua.

Gratulor eximius ausis: qua jova secundet

Maximus, ut patria commoda multa ferant!

Honoris & officii ergò scrib.

JOHANNES SCHMIDT, SS&æ Theol. Doct.
Prof. Publ. & Ecclesiast.

III.

FLOS, EINSIDELIDE, juvenum: dilecte Jehovahæ:

Spes Patriæ: Generis decus: & pia cura Bonorum:

Non præconis eget Virtus tua: semet abunde,

Ingenium acre suis currens velocius annis,

Et rari exempli Pietas, atque ardor Honesti,

Et studium Themidis sophiæq; & gratia Morum,

Et quod nunc specimen vano haud molimine prodis,

Commendant. Maete ô Virtute, & fortibus ausis,

Maete esto. Quod agis, feliciter exeat. Euge.

Gloria sic Jovæ; sic publica commoda; gentis

Sic EINSIDELIÆ splendor, Tua fama per orbem;

G

Sic

1627 23

*Sic honor & pretium recti; sic amula laudum
Pectora nobilium; multa propagine crescant.*

CASPARUS BITSCHIUS, J. U. Doctor,
Codicis Jurisq̄ Feudalis Professor, &
Collegii Jurorum Senior, in Academia
Argentoratensi.

III.

Nobilitatis honos sola virtute paratur:
Illa autem virtus Marte vel Arte venit.
Utra tui quondam fuerit splendoris origo,
Eius fidelis hauri quæro: laudo sed Artis opus;
Quod præ Marte urges: laudo Pietatis amorem;
Quo ostendis genii semina clara tui.
Scilicet, ut quamvis tua gens sit Marte celebris,
Tutamen evadas nobilis Arte magis.
Et bene. Nam quantum bello pax aurea præstat;
Quò dilecta magis tempora pacis erunt:
Tantum laus Artis superabit præmia Martis;
Hocque tui quondam gratior usus erit.
O minor hoc, & idem voto de mente serena.
Omen id, ac votum, compleat ipse Deus.

Boni affectus & officii testandi
causa scribitur.

GEORGIUS-DAVID LOCAMERUS
J. U. D. & P. P.

IV.

Sunt sua qui Pelopis mendicant nomina Gazis,
Sunt quos Mauortis fors generosa beat:
Esseque Nobilibus, res magna, parentibus ortum:
Maior & illustri prosiluisse loco.
Sed celebranda venit mage: quæ Virtute coruscæ
Nobilitas, solida vel pietate micat.

Has

*Et actoga nec Pacis, nec trux Bellona carere,
Aut si quid mixti nominis inde, valet.
Hujus tu vigilans cum sis sectator & acer,
EINSIDELE, facis que pia causa jubet.
Urge cæpta: tibi fert hæc encomia Phæbus,
Nobilis hic veræ est Nobilitatis apex.*

Faustæ appreciationis ergò posuit,

JOH. RUDOLPHUS SALTZMANN
Med. Doct. Reipubl. Physicus &
Professor.

V.

*M*onsieur Hermite, gentile ame,
Par vos exemples monstrez en abondante,
Que fort bien, & à droit on blasme
Ceuxcy, qui pensent, les lettres, & la lance
N'estre pas d'accord, ni bien en vne hanse.

JEAN HENRY de FEILITZ.

VI.

*S*urgunt ima, ruit sublime, chaos redit orbis,
implet profano seculo cuncta Bonò vacuum.
Nunc quid Nobilitas, olim, sata semine Divùm,
felix propago? Nobilis nil nisi barbaries:
Patria quos reduces expectat ab arte politos,
pol cernit informes Lyæi venerisque procos.
Tu meliora sapis, simili sine cultor avitæ
Virtutis, Einsidel) decus Iuris, & Artis amor.
Sunt tibi delicia placare DEUM prece castâ,
hinc nosse Legum sterculos, Historiæq; penum.
Id probat exemplo tua Musa palestrica raro,
punctum mereris quâ virum famigerabilium.

G 2

Erge

1627 23

*Ergo morare jocos Zoili nihil: Inscius Erro-
quin innocentem risui Pallada semper habet.
Credito, tempus erit, quo major habebitur omni
pererudita seculò Nobilitatis honor.*

Honoris E. P.

DANIEL DINGKEL, Phil.
& Med. D.

VII.

Romance, hecho en honra, y alabança dell
Sennor Don Inocencio de los Hermi-
tannos, muy hidalgo, y gran
letrado.

R *Aça muy disfraçada de hombres.
Ay so el estrellado velo,
Los cuyos pimpollos por sus nombres
Llaman Ermitannos, bien a pelo.
En los yermos mora, y fina
Lexos de ciudades, y tiendas,
Dentro en chicas celdas mezquina:
Busca sus mas agradables prendas.
Anda con ayunos afligida,
Comiendo rayzes estranna,
Con yeruas sustenta su vida,
Y con lagrimas los ojos banna.
Prennada va con pensamiento
A Dios servir sea, el dexar*

La

La conuersacion, y conuento
De otros hombres, y su aduar.
Desdichada, y ciega gente,
Que no sabe que el hombre sea
Hecho de Dios, con toda mente,
Para que con hombres se reuea!
No es el lugar, ni retirada
Que haga al hombre Christiano,
Mas la mente pia es mirada
Sease Fulano. o Cutano
Vos, Sennor, soys tambien de nombre
ERMITANNO, y como sabidor,
Entre hombres comedido hombre
Morays, à Dios buen labrador.
En esta competencia victor,
Victor os retulan todos quantos
Que os miran, y al grado mayor
Os traen, y alcan con sus cantos.

Por Juan Limneo..

VIII.

SONETO.

Muchos tienen por crecida gloria;
Ser descendidos de Patres principales:
G 3 Mas

1627 23

*Mas pocos quieren renderseles iguales,
Y de su cepa seguir la historia.
De las virtudes tener memoria,
Y aun mismo hazer hazannas tales,
Las quales hagan los hombres imortales,
Es alcançar la mayor victoria.
Hazeis esto Sennor EINSIDE Lpolido,
r con noble sangre letras ayuntais,
Sin las quales no biue hombre complido.
Pues vos sereis del Cielo fauorecido,
Para que un dia, muy util ser podais
A vuestra tierra, y Principe esclarecido.*

Sigismundo Bechler.

IX.

Sonetto di Giona Bauero Viennese
d' Austria.

*Dolci Ombre, ombrose Valli, e limpide Onde,
Alta fiorita Riva, Aer sereno,
Vario Lido sassoso almo ed ameno,
Chiari Lumi celesti, Aure seconde.
Prato dipinto di fiori, Herbe feconde,
Ninfe, Armenti, pastori, ampio Terreno,
Scuro Bosco d' Augelli, e fiere pieno,
Strane Rupi, aspri Monti, altere Sponde.
Fate,*

*Fate (THE M I dicea) fede al ROMITO,
Come nella mia cella io li preparo
Corona degna al suo valor compito;
E che sù le leggi con essempio s'iraro
Geli ed à caldi giorni sudì ardito,
Lo faran sempre al mondo Illustre, e chiaro.*

F I N I S.

1627-23

Fine (THE M...)

Com...
Cor...
E...
G...
I...

F. I. N. I. S.

S. RA# SBurg, Diss., A627-23

ULB Halle

3

004 527 275

SB

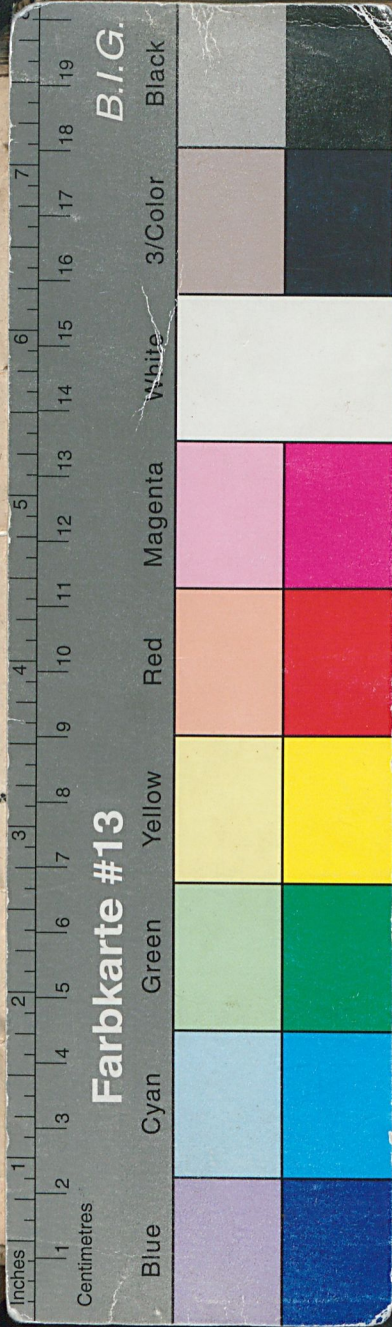
1077

J. J. ¹⁶
 TIONEM HANC ²²
 DE ²⁴
 FICIIS
 SSORUM ^{1628, 3.}

EX
 SINGULARI
 ET AMPLISSIMI
 M ORDINIS, IN FLOREN-
 ENTORATENSIVM
 RSITATE.
 ni disquisitioni subicit

TIUS ab *Etnsiedel.*
 20. Martii.

TORATI.
 NNIS REPPIL.
 . DC. XXVIII.

1627-29

